

Dieva valstības evanģēlijs

Tas IR risinājums!

**Vai tu apzinies, ka Jēzus teica, ka gals nevar pienākt, kamēr
Dieva Valstība netiks sludināta pasaulei kā liecība?**

**“Vilks dzīvos kopā ar jēriem... Nekaitēs un nepostīs visā Manā
svētajā kalnā, jo zeme būs pilna Tā Kunga atziņas kā
ūdeņi apklāj jūru.” (Jesajas 11:6, 9)**

Autors

Bobs Tīls, doktors

Dieva valstības evaņģēlijs

Tas IR risinājums!

Autors Bobs Tīls, Ph.D.

Autortiesības ©2016/2017/2018/2019/2022/2025 pieder Nazarene Books. 2.0 izdevums. Buklets sagatavots priekš *Turpinot* Dieva un tā pēcteču baznīca, korporācija. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433, ASV. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Kāpēc cilvēce nespēj atrisināt savas problēmas?

Vai jūs zinājāt, ka pirmās un pēdējās lietas, par kurām, kā liecina Bībele, Jēzus sludināja, attiecās uz Dieva Valstības evaņģēliju?

Vai jūs zinājāt, ka apustuļi un tie, kas sekoja viņiem, lika uzsvaru uz Dieva Valstību?

Vai Dieva Valstība ir Jēzus persona? Vai Dieva Jēzus valstība dzīvo Savu dzīvi mūsos jau tagad? Vai Dieva Valstība ir kaut kāda nākotnes reāla valstība? Vai tu ticēsi tam, ko māca Bībele?

Kas ir valstība? Kas īsti ir Dieva Valstība? Ko māca Bībele? Ko mācīja agrīnā kristīgā baznīca?

Vai tu apzinies, ka gals nevar pienākt, kamēr Dieva Valstība netiks sludināta pasaulei kā liecība?

Fotoattēlā uz vāka redzams jērs, kas guļ kopā ar vilku, kā to komponējis Burdine Printing and Graphics. Fotografija uz aizmugurējā vāka ir daļa no sākotnējās Dieva baznīcas ēkas Jeruzalemē, ko 2013. gadā uzņēmis Dr. Bobs Tīls.

SATURS

1. Vai cilvēcei ir risinājumi?	4. lpp.
2. Kādu evaņģēliju sludināja Jēzus?	9. lpp.
3. Vai Vecajā Derībā bija zināma Dieva Valstība?	20. lpp.
4. Vai apustuļi mācīja evaņģēliju? Karaliste?	26. lpp.
5. Avoti ārpus Jaunās Derības māca Dieva Valstību.	35. lpp.
6. Grieķu-romiešu baznīcas māca, ka Valstība ir svarīga, bet...	54. lpp.
7. Kāpēc Dieva Valstība?	61. lpp.
<i>Kontaktinformācija</i>	68. lpp.

Piezīme:Šī grāmata ir mākslīgā intelekta tulkojums no angļu valodas versijas, tāpēc daži izteicieni var pilnībā neatbilst oriģinālam, taču cerams, ka tie ir tuvas tam. Angļu versija ir pieejama bez maksas tiešsaistē vietnē www.ccog.org.

1. Vai cilvēcei ir risinājumi?

Pasaule saskaras ar daudzām problēmām.

Daudzi cilvēki cieš badu. Daudzi cilvēki ir apspiesti. Daudzi cilvēki saskaras ar nabadzību. Daudzas valstis ir nonākušas nopietnos parādos. Bērni, tostarp nedzimušie, saskaras ar vardarbību. Zāļu rezistentas slimības uztrauc daudzus ārstus. Lielajās rūpniecības pilsētās gaiss ir pārāk piesārņots, lai būtu veselīgs. Dažādi politiķi draud ar karu. Teroristu uzbrukumi turpinās.

Vai pasaules līderi var atrisināt cilvēces problēmas?

Daudzi tā domā.

Jauna universālā programma

2015. gada 25. septembrī pēc Vatikāna pāvesta Franciska galvenās runas 193 Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) valstis nobalsoja par "17 ilgtspējīgas attīstības mērķu" īstenošanu, ko dažkārt dēvēja par *Jauna universālā programma*. Šeit ir ANO 17 mērķi:

1. mērķis. Izskaust nabadzību visās tās formās visur
2. mērķis. Izskaust badu, panākt pārtikas nodrošinājumu un uzlabotu uzturu, kā arī veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību.
3. mērķis. Nodrošināt veselīgu dzīvi un veicināt labklājību visiem un visās vecuma grupās
4. mērķis. Nodrošināt iekļaujošu un vienlīdzīgu kvalitatīvu izglītību un veicināt mūžizglītības iespējas visiem
5. mērķis. Panākt dzimumu līdztiesību un dot iespējas visām sievietēm un meitenēm
6. mērķis. Nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu visiem

7. mērķis. Nodrošināt ikvienam piekļuvi pieejamai, uzticamai, ilgtspējīgai un modernai enerģijai

8. mērķis. Veicināt ilgtspējīgu, iekļaujošu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, pilnīgu un produktīvu nodarbinātību un pienācīgas kvalitātes darbu visiem

9. mērķis. Veidot noturīgu infrastruktūru, veicināt iekļaujošu un ilgtspējīgu industrializāciju un veicināt inovācijas

10. mērķis. Samazināt nevienlīdzību valstu iekšienē un starp tām

11. mērķis. Padarīt pilsētas un cilvēku apmetnes iekļaujošas, drošas, noturīgas un ilgtspējīgas

12. mērķis. Nodrošināt ilgtspējīgus patēriņa un ražošanas modeļus

13. mērķis. Veikt steidzamus pasākumus, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un to ietekmi

14. mērķis. Saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus ilgtspējīgai attīstībai.

15. mērķis. Aizsargāt, atjaunot un veicināt sauszemes ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, ilgtspējīgi apsaimniekot mežus, apkarot pārtuksnešošanos, apturēt un mainīt zemes degradāciju un apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos.

16. mērķis. Veicināt miermīlīgas un iekļaujošas sabiedrības ilgtspējīgai attīstībai, nodrošināt piekļuvi tiesiskumam visiem un veidot efektīvas, atbildīgas un iekļaujošas institūcijas visos līmeņos

17. mērķis. Stiprināt īstenošanas līdzekļus un atdzīvināt globālo partnerību ilgtspējīgai attīstībai

Šī programma ir pilnībā jāīsteno līdz 2030. gadam, un to sauc arī par *Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam*. Tās mērķis ir risināt cilvēces problēmas, izmantojot regulējumu, izglītību, kā arī starptautisku un starpreliģiju sadarbību. Lai gan daudzi no tās mērķiem ir labi, dažas no tās metodēm un uzdevumiem ir ļauni (sal. 1. Mozus 3:5). Šī programma

atbilda arī netaisnība pāvesta Franciska...*Lai slavēts ir jūs!* enciklika. Arī pāvests Leons XIV sniedza paziņojumus, atbalstot šo 2030. gada programmu.

“Jauno universālo programmu” varētu saukt par “Jauno katoļu programmu”, jo vārds “katoļu” nozīmē “universāla”. Pāvests Francisks šo pieņemšanu nosauca par šīs programmas “svarīga cerības zīme”.

Pēc ANO vienošanās 2015. gada decembrī Parīzē notika sanāksme (oficiāli nosaukta par *21st ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konference*). Arī pāvests Francisks uzslavēja šo starptautisko vienošanos un ieteica valstīm “rūpīgi sekot pa priekšu ejamajam ceļam un ar arvien pieaugošu solidaritātes sajūtu”.

Gandrīz visas pasaules valstis piekrita Parīzes nolīgumiem, kuros bija noteikti konkrēti vides mērķi un finansiālas saistības. (Toreiz ASV prezidents Baraks Obama 2016. gadā parakstīja dokumentu, kas apņemas ASV ievērot šo vienošanos, bet 2017. gadā ASV prezidents Donalds Tramps paziņoja, ka Amerikas Savienotās Valstis NEPIEKRIŠ Parīzes nolīgumiem. Tas izraisīja starptautisku sašutumu un palīdzēja izolēt ASV no Eiropas un daudzām citām pasaules daļām.) Pāvests Francisks vēlāk paziņoja, ka cilvēce “ies bojā”, ja tā neveiks viņa iesāktās izmaiņas saistībā ar klimatu.

Lai gan neviens nevēlas elpot piesārņotu gaisu, badoties, nabadzīgi dzīvot, apdraudēties utt., vai cilvēku centieni sasniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas 2030. gada programmas un/vai Parīzes vienošanos mērķus atrisinās cilvēces problēmas?

Apvienoto Nāciju Organizācijas sasniegumi

Apvienoto Nāciju Organizācija tika izveidota un nodibināta 1945. gada 24. oktobrī pēc Otrā pasaules kara, lai novērstu vēl vienu šādu konfliktu un mēģinātu veicināt mieru pasaulē. Dibināšanas brīdī ANO bija 51 dalībvalsts; tagad to ir 193.

Kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidošanas visā pasaulē ir bijuši simtiem, ja ne tūkstošiem, konfliktu, taču mums vēl nav bijis tā, ko varētu raksturot kā trešo pasaules karu.

Daži uzskata, ka starptautiskā sadarbība, ko apgalvo, ka veicina Apvienoto Nāciju Organizācija, apvienojumā ar tāda veida starpreliģiju un ekumenisko programmu, kādu cenšas veicināt pāvests Leons XIV un daudzi citi reliģiskie līderi, nesīs mieru un labklājību.

Tomēr Apvienoto Nāciju Organizācijas sasniegumi šajā ziņā nav bijuši labi. Papildus daudzajiem bruņotajiem konfliktiem kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidošanas vairāki miljoni cilvēku ir izsalkuši, bēgļi un/vai ārkārtīgi nabadzīgi.

Pirms gadu desmitiem Apvienoto Nāciju Organizācija sāka īstenot savu *Tūkstošgades attīstības mērķi*. Tai bija astoņi “attīstības mērķi”, taču tas nebija veiksmīgs pat pēc pašas ANO domām. Tāpēc 2015. gadā tika pieņemti tā sauktie “17 ilgtspējīgas attīstības mērķi”. Daži ir optimistiski. Citi to uzskata par utopisku fantāziju.

Runājot par utopiju, 2016. gada 6. maijā toreizējais pāvests Francisks paziņoja, ka sapņo par humānu Eiropas utopiju, kuru viņa baznīca varētu palīdzēt šim kontinentam sasniegt. Tomēr šis pāvesta sapnis izrādīsies murgs (sal. Atklāsmes grāmatas 18. nodaļu).

Varētu būt zināma sadarbība un panākumi, bet...

Meriama Vebstera vārdnīca apgalvo, ka utopija ir “iedomāta vieta, kurā valdība, likumi un sociālie apstākļi ir perfekti.” Bībele māca, ka cilvēce nevar atrisināt savas problēmas pati:

²³Kungs, es zinu, ka cilvēka ceļš nav viņa paša rokās; cilvēka gaitās nav iespējams vadīt savus soļus. (Jeremijas 10:23, ja vien nav norādīts citādi)

Bībele māca, ka starptautiskā sadarbība neizdosies:

¹⁶Iznīcība un bēdas ir viņu ceļos;¹⁷Un miera ceļu viņi nav pazinuši.¹⁸Viņu acu priekšā nav Dieva bijības. (Romiešiem 3:16-18)

Tomēr daudzi cilvēki virzās uz savu utopiskās sabiedrības uzskatu un dažreiz pat mēģina iesaistīt reliģiju. Taču gandrīz neviens nevēlas sekot vienīgā patiesā Dieva ceļiem. Ne jau tā, ka nebūs nekāda progress Apvienoto Nāciju Organizācijas vai Vatikāna mērķu sasniegšanā. Būs gan daži (un daudzi no mērķiem ir labi), gan arī dažas neveiksmes.

Patiesībā, un, iespējams, pēc plaša konflikta, tiks panākta vienošanās par sava veida starptautisku miera līgumu un tas tiks apstiprināts (Daniēla 9:27). Kad tas notiks, daudzi maldīgi ticēs, ka cilvēce radīs mierīgāku un utopiskāku sabiedrību.

Daudzus pievils šāda starptautiska “utopiska attīstība” (sal. Ecēhiēla 13:10), kā arī dažādas zīmes un brīnumi (2. Tesalonīkiešiem 2:9–12). Taču Bībelē teikts, ka šāds miers nebūs ilgstošs (Daniēla 9:27; 11:31–44), neskatoties uz to, ko apgalvo vadītāji (1. Tesalonīkiešiem 5:3; Jesajas 59:8).

Doma, ka bez Jēzus (sal. Jāņa 15:5; Mateja 24:21-22) cilvēce var radīt utopiju šajā “tagadējā ļaunajā laikmetā”, ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10).

Ja cilvēce viena pati ir pilnīgi nespējīga patiesi radīt utopiju, vai jebkāda veida utopija ir iespējama?

Jā.

Dieva Valstība padarīs šo planētu un vēlāk visu mūžību fantastiski labāku.

2. Kādu evaņģēliju sludināja Jēzus?

Bībele māca, ka cilvēku valdības aizstās utopiska sabiedrība, ko sauc par Dieva Valstību (Daniēla 2:44; Atklāsmes 11:15; 19:1–21).

Kad Jēzus uzsāka savu publisko kalpošanu, Viņš iesāka, sludinot **Dieva Valstības evaņģēlijs** Lūk, ko ziņoja Marks:

¹⁴Pēc tam, kad Jānis bija ieslodzīts, Jēzus nonāca Galilejā un sludināja Dieva valstības evaņģēliju,¹⁵un sacīdams: “Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu klāt pienākusi. Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam!” (Marka 1:14-15).

Termins "evaņģēlijs" cēlies no grieķu vārda, kas transliterēts kā *euangelions*, un tas nozīmē “labā vēsts” vai “labās ziņas”. Jaunajā Derībā angļu valodas vārds “kingdom”, kas saistīts ar Dieva valstību, ir minēts aptuveni 149 reizes NKJV un 151 reizi...*Douay Rheims Bībele* Tas cēlies no grieķu vārda, kas transliterēts kā *valstības* apzīmē karaļnama valdīšanu vai valstību.

Cilvēku valstībām, tāpat kā Dieva valstībai, ir ķēniņš (Atklāsmes 17:14), tās aptver noteiktu ģeogrāfisku apgabalu (Atklāsmes 11:15), tām ir vara (Jesajas 2:3-4; 30:9) un tām ir pavalstnieki (Lūkas 13:29).

Šeit ir pirmā publiskā mācība no Jēzus, ko pierakstījis Matejs:

²³Un Jēzus staigāja pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādam valstības evaņģēliju (Mateja 4:23).

Matejs arī pieraksta:

³⁵Tad Jēzus apstaigāja visas pilsētas un ciemus, mācīdams viņu sinagogās un sludinādam valstības evaņģēliju (Mateja 9:35).

Jaunā Derība parāda, ka Jēzus valdīs mūžīgi:

³³Un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala (Lūkas 1:33).

Lūka raksta, ka Jēzus tika sūtīts ar mērķi sludināt Dieva Valstību. Ievērojiet, ko Jēzus mācīja:

⁴³Viņš tiem sacīja: “Man jāsludina Dieva valstība arī citām pilsētām, jo tāpēc esmu sūtīts” (Lūkas 4:43).

Vai esat kādreiz dzirdējuši to sludinām? Vai esat kādreiz sapratuši, ka Jēzus sūtīšanas mērķis bija sludināt Dieva Valstību?

Lūka arī raksta, ka Jēzus *izdarīja* ejiet un sludiniet Dieva valstību:

¹⁰Un apustuļi, atgriezušies, pastāstīja Viņam visu, ko bija darījuši. Tad Viņš tos ņēma līdzī un aizgāja savrup uz kādu neapdzīvotu vietu, kas piederēja pilsētai, ko sauca Betsaida.¹¹Bet, kad ļaudis to uzzināja, tie sekoja Viņam; un Viņš tos uzņēma un runāja tiem par Dieva valstību (Lūkas 9:10-11).

Jēzus mācīja, ka Dieva Valstībai jābūt galvenajai prioritātei tiem, kas Viņam seko:

³³Bet meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību (Mateja 6:33).

³¹Bet meklējiet Dieva valstību, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.³²Nebīsties, mazais ganāmpulciņ, jo jūsu Tēvam ir labpaticis dot jums valstību (Lūkas 12:31-32).

Kristiešiem VISPIRMS ir jāmeklē Dieva Valstība. Viņi to dara, padarot to par savu galveno prioritāti, dzīvojot tā, kā Kristus vēlētos, un gaidot Viņa atgriešanos un valstību. Tomēr lielākā daļa, kas apliecina Kristu, ne tikai nemeklē vispirms Dieva Valstību, bet pat nezina, kas tā ir. Daudzi arī maldīgi uzskata, ka iesaistīšanās pasaulīgajā politikā ir tas, ko Dievs sagaida no kristiešiem. Nesaprotot Dieva Valstību, viņi...

dzīvot tagad, kā viņiem vajadzētu, vai saprast, kāpēc cilvēce ir tik nepilnīga.

Ievērojiet arī to, ka valstība tiks dota mazam ganāmpulkam (sal. Romiešiem 11:5). Lai būtu gatavi būt daļai no patiesā mazā ganāmpulka, ir nepieciešama pazemība.

Dieva valstība vēl nav nodibināta uz Zemes

Jēzus mācīja, ka Viņa sekotājiem vajadzētu lūgt par valstības atnākšanu, tāpēc viņi to vēl nepieder:

⁹Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds! 10 Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek. (Mateja 6:9-10)

Jēzus sūtīja savus mācekļus sludināt Dieva Valstību:

¹Tad Viņš sasauca Savus divpadsmit mācekļus un deva tiem varu un varu pār visiem ļaunajiem gariem un slimību dziedināšanu.²Viņš tos sūtīja sludināt Dieva valstību (Lūkas 9:1-2).

Jēzus mācīja, ka Viņa klātbūtne vien nebija valstība, jo valstība toreiz vēl nebija nodibināta uz Zemes, un tāpēc Viņš toreiz neizdzina ļaunos garus Savā vārdā:

²⁸Bet, ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva Garu, tad tiešām pie jums ir atnākusi Dieva valstība (Mateja 12:28).

Patiesā valstība ir nākotnē — nevis tagad, kā to parāda Marks:

⁴⁷Un, ja tava acs tevi apgrēcina, izrauj to. Labāk tev ar vienu aci ieiet Dieva valstībā, nekā ar divām acīm tikt izmestam... (Marka 9:47).

²³Jēzus, apkārt palūkojies, sacīja Saviem mācekļiem: “Cik grūti tiem, kam bagātība, ieiet Dieva valstībā!”²⁴Un mācekļi bija pārsteigti par Viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēja un sacīja tiem: “Bērni, cik grūti tiem, kas paļaujas uz bagātību, ieiet Dieva valstībā!²⁵Vieglāk kamielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā” (Marka 10:23–25).

²⁵Patiesi, Es jums saku: Es vairs nedzeršu no vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad Es to dzeršu jaunu Dieva valstībā.” (Marka 14:25)

⁴³Jāzeps no Arimatejas, ievērojams padomes loceklis, kas pats gaidīja Dieva valstības atnākšanu, ieguva drosmi... (Marka 15:43).

Jēzus mācīja, ka valstība vairs nav šīs pasaules daļa:

³⁶Jēzus atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja Mana valstība būtu no šīs pasaules, Mani kalpi cīnītos, lai Es netiktu nodots jūdiem. Bet tagad Mana valstība nav no šejienes.” (Jāņa 18:36)

Jēzus mācīja, ka valstība nāks pēc tam, kad Viņš atgriezīsies kā tās Ķēniņš:

³¹“Kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā un visi svētie eņģeļi kopā ar Viņu, tad Viņš sēdēs savā godības tronī.³²Visas tautas tiks sapulcinātas Viņa priekšā, un Viņš tās šķirs vienu no otras, kā gans šķir avis no āžiem.³³Un Viņš novietos avis Savā labajā pusē, bet āžus kreisajā.³⁴Tad Ķēniņš sacīs tiem, kas būs pa Viņa labo roku: “Nāciet šurp, jūs, mana Tēva svētie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sagatavota kopš pasaules radīšanas.” (Mateja 25:31-34)

Tā kā Dieva Valstība vēl nav klāt, mēs neredzēsim īstu utopiju, kamēr tā nebūs nodibināta. Tā kā vairums cilvēku nesaprot Dieva valstību, viņi nespēj saprast, kā darbojas Viņa mīlošā valdība.

Dieva Valstība nenāks, “kamēr nebūs ienācis visu tautu pilnība” (Romiešiem 11:25) — un tas vēl nav noticis.

Kāda, pēc Jēzus vārdiem, ir valstība?

Jēzus sniedza dažus skaidrojumus par to, kāda ir Dieva Valstība:

²⁶Un Viņš sacīja: “Ar Dieva valstību ir tāpat, kā cilvēks iesēj sēklu zemē,²⁷un naktī vajadzētu gulēt un dienā celties, un sēkla dīgstu un augtu, viņš pats nezinātu, kā.²⁸Jo zeme pati no sevis dod ražu: vispirms stiebru, tad vārpu, un tad pilnu graudu vārpā.²⁹Bet, kad labība nogatavojas, viņš tūdaļ liek sirpi, jo ražas laiks ir klāt.” (Marka 4:26–29)

¹⁸Tad Viņš sacīja: “Kam līdzinās Dieva valstība? Un ar ko lai Es to salīdzinu?¹⁹Tā ir līdzīga sinepju graudiņai, ko cilvēks paņēma un iesēja savā dārzā; un tā izauga un kļuva par lielu koku, un putni apakš debess ligzdoja tā zaros.”²⁰Un atkal Viņš sacīja: “Kam lai Es pielīdzinu Dieva valstību?²¹Tas ir līdzīgs raugam, ko sieviete ņēma un iejauca trijos mēros miltu, līdz viss sarūga.” (Lūkas 13:18–21)

Šīs līdzības liek domāt, ka sākumā Dieva Valstība ir diezgan maza, bet tā kļūs liela — galu galā tā aptvers bezgalīgu Visumu.

Lūka arī pierakstīja:

²⁹Tie nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un ieņems vietu Dieva valstībā (Lūkas 13:29).

Tādējādi Dieva Valstībā būs cilvēki no visas pasaules. Tā NEBŪS ierobežota tikai ar tiem, kam ir izraēliešu izcelsme vai noteiktas etniskās grupas. Šajā Valstībā sēdēs cilvēki no visām malām.

Lūkas evaņģēlija 17. nodaļa un Valstība

Lūkas 17:20-21 dažus mulsina. Bet pirms tam pievērsīsimies tam, ievērosim, ka cilvēki patiesībā ēdīs Dieva Valstībā:

¹⁵“Svētīgs tas, kas ēdīs maizi Dieva valstībā!” (Lūkas 14:15)

Tā kā cilvēki (nākotnē) ēdīs Dieva Valstībā, tas nav tikai kaut kas, kas tagad ir atlikts viņu sirdīs, neskatoties uz Lūkas 17:21 nepareizajiem tulkojumiem/pārpratumiem, kas liecina par pretējo.

Mofata tulkojums no Lūkas 17:20-21 varētu palīdzēt dažiem saprast:

²⁰Kad farizeji Viņam jautāja, kad nāks Dieva valstība, Viņš tiem atbildēja un sacīja: “Dieva valstība nenāk redzamā veidā;²¹Nedz arī neteiks: “Redzi, tas ir šeit!”, nedz arī: “Redzi, tas ir tur!” Jo redzi, Dieva valstība stāv jūsu vidū.” (Lūkas 17:20-21, AFV; skatīt arī NASB un ESV tulkojumus)

Ievērojiet, ka Jēzus runāja ar nepievērstajiem, miesīgajiem un liekulīgajiem farizejiem. Jēzus “atbildēja viņiem” — tieši farizeji uzdeva Jēzum jautājumu. Viņi atteicās Viņu atpazīt.

Vai viņi bija BAZNĪCĀ? Nē!

Jēzus arī nerunāja par drīzumā organizējamu baznīcu. Viņš arī nerunāja par jūtām prātā vai sirdī.

Jēzus runāja par Savu VALDĪŠANU! Farizeji Viņam nejautāja par baznīcu. Viņi neko nezināja par kādu drīzumā dibinātu Jaunās Derības baznīcu. Viņi nejautāja par kaut kādu skaistu noskaņojumu.

Ja kāds domā, ka Dieva Valstība ir BAZNĪCA — un Dieva Valstība bija farizeju “iekšpusē” — vai BAZNĪCA bija farizeju iekšienē? Acīmredzot nē!

Šāds secinājums ir diezgan smieklīgs, vai ne? Lai gan daži protestantu tulkojumi tulko daļu no Lūkas 17:21 kā "Dieva valstība ir "jūsu iekšienē" (NKJV/KJV), pat Romas katoļu *Jaunā Jeruzalemes Bībele* pareizi tulko kā "Dieva valstība ir jūsu vidū".

Jēzus bija viens no farizejiem, viens no tiem, farizeju vidū — Viņam bija jāklūst par šīs Valstības Ķēniņu. Farizeji domāja, ka viņi ar nepacietību gaida Dieva Valstību. Taču viņi to pārprata. Jēzus paskaidroja, ka tā nebūs lokāla vai ierobežota Valstība tikai ebrejiem, kā viņi, šķiet, domāja (nedz arī baznīca, kā daži tagad tic). Dieva Valstība nebūs tikai viena no daudzām cilvēku un redzamām valstībām, uz kurām cilvēki varētu norādīt vai kuras varētu redzēt un teikt: "Šeit ir tā" vai "tur ir tā Valstība, tur".

Pats Jēzus piedzima, lai būtu šīs Valstības ĶĒNIŠ, kā Viņš to skaidri pateica Pilātam (Jāņa 18:36-37). Sprotiet, ka Bībelē termini “ķēniš” un “valstība” bieži tiek lietoti kā sinonīmi (piemēram, Daniēla 7:17-18,23). Nākotnes Dieva Valstības ĶĒNIŠ toreiz un tur stāvēja blakus farizejiem. Bet viņi Viņu neatzina par savu ķēniņu (Jāņa 19:21). Kad Viņš atgriezīsies, pasaule Viņu noraidīs (Atklāsmes 19:19).

Jēzus turpināja, sekojošajos Lūkas evaņģēlija 17. nodaļas pantos, lai aprakstītu Savu otro atnākšanu, kad Dieva Valstība valdīs PĀR VISU ZEMI (izmantojot Mofata tulkojumu):

²²Saviem mācekļiem Viņš sacīja: “Nāks dienas, kad jūs veltī ilgosieties un ilgosieties pēc kaut vienas Cilvēka Dēla dienas.²³ Vīri teiks: “Redzi, šie viņš ir!” “Redzi, tur viņš ir!” Bet neizejiet ārā un neskrieniet tiem pakaļ,²⁴ Jo kā zibens, kas uzliesmo no vienas debess malas līdz otrai, tā būs Cilvēka Dēls savā dienā.²⁵ Bet vispirms viņam ir jāiztur lielas ciešanas un jātiek noraidītam no pašreizējās paaudzes. (Lūkas 17:22–25, Mofats)

Jēzus runāja par zibens spērieniem, tāpat kā Mateja evaņģēlija 24:27-31, aprakstot Viņa otro atnākšanu, lai VALDĪTU pār visu pasauli. Jēzus nesaka, ka Viņa ļaudis nevarēs Viņu redzēt, kad Viņš atgriezīsies — viņi to varēs (sal. Apustuļu darbi 1:11).

Tomēr vairums cilvēku Viņu neatzīs par savu ĶĒNIŅU (Atklāsmes 11:15) un cīnīsies pret Viņu (Atklāsmes 19:19)! Daudzi domās, ka Jēzus pārstāv Antikristu. Jēzus neteica, ka Dieva Valstība ir šo farizeju iekšienē — Viņš citur viņiem teica, ka viņi nebūs Valstībā savas liekulības dēļ (Mateja 23:13-14). Jēzus arī neteica, ka Baznīca būs Valstība.

Dieva Valstība ir kaut kas tāds, kurā cilvēki kādu dienu varēs IEIET — tāpat kā taisnīgo augšāmcelšanās laikā! Tomēr pat Ābrahāms un citi patriarhi tur vēl nav nonākuši (sal. Ebrejiem 11:13-40).

Mācekļi zināja, ka Dieva Valstība tobrīd nebija personīgi viņu vidū un ka tai bija jāparādās, kā parādīts sekojošajā, kas sekoja Lūkas 17:21:

¹¹To dzirdēdami, Viņš runāja vēl vienu līdzību, jo Viņš bija tuvu Jeruzālemei un tie domāja, ka Dieva valstība tūlīt parādīsies. (Lūkas 19:11)

Karaliste nepārprotami atradās nākotnē

Kā var pateikt, vai Valstība ir tuvu? Atbildot uz šo jautājumu, Jēzus uzskaitīja praviētiskus notikumus (Lūkas 21:8-28) un pēc tam mācīja:

²⁹Paskaties uz vīģes koku un visiem kokiem.³⁰Kad tie jau plaukst, jūs paši redzat un zināt, ka vasara ir tuvu.³¹Tātad arī tu, **Kad redzēsiet šīs lietas notiekam, ziniet, ka Dieva valstība ir tuvu** (Lūkas 21:29-31).

Jēzus vēlējās, lai Viņa ļaudis sekotu praviētiskiem notikumiem, lai zinātu, kad nāks Valstība. Jēzus citviet Saviem ļaudīm teica būt uzmanīgiem un pievērst uzmanību praviētiskiem notikumiem (Lūkas 21:36; Marka 13:33-37). Neskatoties uz Jēzus vārdiem, daudzi nenovērtē praviētiski saistītu pasaules notikumu vērošanu.

Lūkas evaņģēlija 22. un 23. nodaļā Jēzus atkal parādīja, ka Dieva Valstība piepildīsies nākotnē, kad Viņš mācīja:

¹⁵“Ar kvēlu ilgošanos esmu ilgojies ēst šo Pashā mielastu kopā ar jums, pirms ciešu;¹⁶ Jo Es jums saku: Es no tā vairs neēdīšu, kamēr tas nepiepildīsies Dieva valstībā.”¹⁷Tad Viņš ņēma biķeri, pateicās un sacīja: “Ņemiet šo un daliet savā starpā;¹⁸ Jo Es jums saku: Es nedzeršu no vīna koka augļiem, iekams nenāks Dieva valstībā.” (Lūkas 22:15–18)

³⁹Bet viens no ļaundariem, kas kopā ar Viņu bija krustā sisti, zaimoja Viņu un sacīja: “Ja Tu esi Mesija, tad glāb sevi un glāb arī mūs!”⁴⁰Un viņa biedrs viņu norāja un sacīja viņam: “Vai tu pat Dieva nebīsties? Jo arī tu esi līdz ar Viņu pazudināts.”⁴¹Un mēs to darām pamatoti, jo esam tā cienīgi, jo mums tiek atlīdzināts atbilstoši mūsu darbiem, bet šis nav darījis neko ļaunu.”⁴²Un viņš sacīja Jēzum: “Mans Kungs, piemini mani, kad Tu nāksi Savā Valstībā!”⁴³Bet Jēzus viņam sacīja: “Patiesi, es tev saku, ka šodien tu būsi ar mani paradīzē.” (Lūkas 23:39-43)

Dieva valstība nenāca tiklīdz Jēzus tika nogalināts, kā mums parāda gan Marks, gan Lūka:

⁴³Jāzeps no Arimatejas, ievērojams padomes loceklis, kas pats gaidīja Dieva valstības atnākšanu, ieguva drosmi... (Marka 15:43).

⁵¹Viņš bija no Arimatejas, jūdu pilsētas, kas pats arī gaidīja Dieva valstību (Lūkas 23:51).

Tieši pēc augšāmcelšanās (1. korintiešiem 15:50–55) kristieši piedzims no jauna, lai ieietu Dieva Valstībā, kā raksta Jānis:

³Jēzus atbildēja viņam: “Patiesi, patiesi Es tev saku: ja cilvēks nepiedzimst no jauna, viņš nevar redzēt Dieva valstību.”⁴Nikodēms Viņam sacīja: “Kā cilvēks var piedzimt, kad viņš ir vecs? Vai viņš var otrreiz ieiet savas mātes miesās un piedzimt?”⁵Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi Es tev saku: ja cilvēks nepiedzimst no ūdens un Gara, netikt tam Dieva valstībā.” (Jāņa 3:3-5)

Tikai Dieva ļaudis redzēs galīgo Dieva Valstību pēc tūkstošgades.

Tagad, lūdzu, saprotiet arī to, ka pēc Jēzus augšāmcelšanās Viņš atkal mācīja par Dieva Valstību:

³Arī pēc savām ciešanām Viņš ar daudziem neklūdīgiem pierādījumiem apliecināja sevi kā dzīvu, četrdesmit dienas parādīdamies tiem un runājot par Dieva valstību (Apustuļu darbi 1:3).

Pirmā un pēdējā Jēzus sprediķa runa bija par Dieva Valstību! Jēzus nāca kā vēstnesis, lai mācītu par šo Valstību.

Jēzus arī lika apustulim Jānim rakstīt par Dieva tūkstošgades Valstību, kas būs uz zemes. Ievērojiet, ko Viņš lika Jānim rakstīt:

⁴Es redzēju to dvēseles, kas bija nonāvēti par Jēzus liecību un Dieva vārdu, kas nebija pielūguši zvēru vai tā tēlu un nebija pieņēmuši tā zīmi uz savas pieres vai uz savām rokām. Un viņi dzīvoja un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus (Atklāsmes 20:4).

Agrīnie kristieši mācīja, ka tūkstošgades Dieva Valstība būs uz zemes un aizstās pasaules valdības, kā māca Bībele (sal. Atklāsmes 5:10, 11:15).

Kāpēc, ja Dieva Valstība ir tik svarīga, vairums par to nav daudz dzirdējuši?

Daļēji tāpēc, ka Jēzus to nosauca par noslēpumu:

¹¹Un Viņš tiem sacīja: “Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumu, bet tiem, kas ir ārpusē, viss notiek līdzbās.” (Marka 4:11)

Pat mūsdienās patiesā Dieva Valstība lielākajai daļai ir noslēpums, tāpat kā liela daļa Dieva plāna (skatiet arī mūsu bezmaksas grāmatu tiešsaistē vietnē www.ccog.org ar nosaukumu: [DIEVA PLĀNA NOSLĒPUMS Kāpēc Dievs vispār kaut ko radīja? Kāpēc Dievs radīja tevi?](#)).

Apsveriet arī to, ka Jēzus teica, ka (laikmeta) gals pienāks (drīz) PĒC tam, kad valstības evaņģēlijs būs sludināts visā pasaulē kā LIECINĀJUMS:

¹⁴Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals (Mateja 24:14).

Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana ir svarīga, un tā ir jāpaveic**šajos pēdējos laikos**Tā ir “labā vēsts”, jo tā piedāvā patiesu cerību cilvēces ciešanām, neskatoties uz to, ko varētu mācīt politiskie līderi.

Ja ņemam vērā Jēzus vārdus, vajadzētu būt skaidram, ka patiesajai kristīgajai baznīcai tagad ir jāsludina valstības evaņģēlijs. Tam vajadzētu būt baznīcas galvenajai prioritātei.Un, lai to izdarītu pareizi, jāizmanto vairākas valodas. Tas ir tas, ko *Turpinot* Dieva Baznīca cenšas to darīt. Un tāpēc šī brošūra ir tulkota daudzās valodās.

Jēzus mācīja, ka vairums NEpieņems Viņa ceļu:

¹³“Ieejiet pa šaurajiem vārtiem, jo plaši ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazūšanu, un daudzi ir, kas pa tiem ieiet.¹⁴Jo šauri ir vārti un šaurš ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod. (Mateja 7:13-14)

Dieva valstības evaņģēlijs ved uz dzīvību!

Varētu būt interesanti atzīmēt, ka, lai gan vairums cilvēku, kas sevi uzskata par kristiešiem, šķiet, neapzinās domu, ka Kristus uzsvars bija uz Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu, laicīgie teologi un vēsturnieki bieži vien ir sapratuši, ka tieši to Bībele patiesībā māca.

Tomēr pats Jēzus sagaidīja, ka Viņa mācekļi mācīs Dieva Valstības evaņģēliju (Lūkas 9:2,60). Tā kā nākotnes valstība balstīsies uz Dieva likumiem, tā nesīs mieru un labklājību, un šo likumu ievērošana šajā laikmetā noved pie patiesa miera (Psalms 119:165,172; Efeziešiem 2:15).

Un šī labā vēsts par valstību bija zināma Vecās Derības rakstos.

3. Vai Valstība bija zināma Vecajā Derībā?

Jēzus pirmajā un pēdējā ierakstītajā sprediķī bija runa par Dieva Valstības evaņģēlija pasludināšanu (Marka 1:14–15; Apustuļu darbi 1:3).

Dieva valstība ir kaut kas tāds, par ko Jēzus laika ebrejiem vajadzēja kaut ko zināt, kā tas bija minēts viņu rakstos, kurus mēs tagad saucam par Veco Derību.

Daniēls mācīja par Valstību

Pravietis Daniēls rakstīja:

⁴⁰Un ceturtā valstība būs tikpat stipra kā dzelzs, jo dzelzs visu satrieks un satrieks; un kā dzelzs, kas satrieks, tā šī valstība satrieks un satrieks visas pārējās.⁴¹Tu redzēji kājas un pirkstus daļēji no podnieka māla un daļēji no dzelzs, tā tad valsts tiks sadalīta; tomēr dzelzs spēks tajā būs, tāpat kā tu redzēji dzelzi sajauktu ar keramikas mālu.⁴²Un tā kā kāju pirksti bija daļēji no dzelzs un daļēji no māla, tāpēc valstība būs daļēji stipra un daļēji trausla.⁴³Tāpat kā tu redzēji dzelzi sajauktu ar keramikas mālu, tie sajauksies ar cilvēku sēklām; bet tie nesalīps viens ar otru, tāpat kā dzelzs nesajaucas ar mālu.⁴⁴Un šo ķēniņu dienās debesu Dievs nodibinās valstību, kas nekad netiks iznīcināta, un šī valstība netiks atstāta citai tautai; tā satrieks un aprīs visas pārējās valstis, bet pati pastāvēs mūžīgi (Daniēla 2:40-44).

¹⁸“Bet Visaugstākā svētie saņems valstību un iemantos valstību mūžīgi, patiesi mūžīgi mūžos.” (Daniēla 7:18)

²¹“Es vēroju, un tas pats rags karoja pret svētajiem un guva virsroku pār tiem,²²līdz atnāca Sensenais un tika pasludināts spriedums par labu Visaugstākā svētajiem, un pienāca laiks, kad svētajiem iemantot valstību. (Daniēla 7:21-22)

No Daniēla grāmatas mēs uzzinām, ka pienāks laiks, kad Dieva Valstība iznīcinās šīs pasaules valstis un pastāvēs mūžīgi. Mēs arī uzzinām, ka svētajiem būs sava daļa šīs valstības saņemšanā.

Daudzas Daniēla pravietojumu daļas ir paredzētas mūsu laikam 21. gadsimtā.^{5t}gadsimts.

Pievērsiet uzmanību dažām Jaunās Derības vietām:

¹²“Desmit ragi, ko tu redzēji, ir desmit ķēniņi, kas vēl nav saņēmuši valstību, bet viņi saņems varu uz vienu stundu kā ķēniņi kopā ar zvēru.¹³Šie ir vienā prātā, un viņi nodos savu spēku un autoritāti zvēram.¹⁴Šie karosies ar Jēru, un Jērs tos uzvarēs, jo Viņš ir kungu

Kungs un ķēniņu ķēniņš, un tie, kas ir ar Viņu, ir aicinātie, izredzētie un uzticīgie.” (Atklāsmes 17:12-14)

Tātad gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā mēs redzam koncepciju, ka būs desmit daļu zemes valstība gala laikā un ka Dievs to iznīcinās un nodibinās Savu valstību.

Jesaja mācība par Valstību

Dievs iedvesmoja Jesaju rakstīt par Dieva Valstības pirmo daļu, tūkstoš gadu valdīšanu, kas pazīstama kā tūkstošgades valstība, šādi:

¹No Jeses celma izaugs zizlis, un no viņa saknēm izaugs zars.²Uz Viņa dusēs Tā Kunga Gars, gudrības un saprāta Gars, padoma un spēka Gars, atziņas un Tā Kunga bijības Gars.

³Viņa prieks ir Tā Kunga bijībā, un Viņš netiesās pēc acu redzes un nespriedīs pēc ausu dzirdes.⁴Bet Viņš tiesās nabagos taisnīgi un spriedīs taisnīgi,

par zemes lēnprātīgajiem; Viņš sitīs zemi ar Savas mutes zizli un ar Savu lūpu dvašu Viņš nonāvēs bezdievīgos.⁵Taisnība būs Viņa gurnu josta un uzticība Viņa gurnu josta.

⁶“Vilks dzīvos pie jēra, leoparda apgulsies pie kazlēna, teļš un jauns lauva un barots lops būs kopā, un mazs bērns tos vadīs.”⁷Govs un lācis ganīsies, viņu mazuļi gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.⁸Zīdāmais bērns rotaļāsies pie odzes alas, un atšķirtais bērns liks savu roku odzes midzenī.⁹Visā Manā svētajā kalnā nekaitēs un nepostīs, jo zeme būs pilna Tā Kunga atziņas kā jūru ūdeņi aplāj.

¹⁰“Un tanī dienā nāks Isaja sakne, kas stāvēs kā karogs tautu priekšā, jo tautas Viņu meklēs, un Viņa atdusas vieta būs godības pilna.” (Jesajas 11:1–10)

Iemesls, kāpēc es to nosaucu par Dieva Valstības pirmo daļu vai pirmo fāzi, ir tāds, ka šis ir laiks, kad tā būs fiziska (pirms laika, kad svētā pilsēta, Jaunā Jeruzāleme, nonāks no debesīm, Atklāsmes grāmatas 21. nodaļa) un ilgs

tūkstoš gadus. Jesaja apstiprināja šīs fāzes fizisko aspektu, kad viņš turpināja ar:

¹¹Tanī dienā Tas Kungs atkal izstieps Savu roku otro reizi, lai atgūtu Savas tautas atlikumu no Asīrijas un Ēģiptes, no Patrosas un Kūšas, no Elamas un Sineāras, no Hamatas un jūras salām.

¹²Viņš pacels karogu tautām un sapulcinās Israēla izklīdinātos un sapulcinās kopā Jūdas izklīdinātos no visiem četriem zemes stūriem.¹³Arī Efraima skaudība izzudīs, un Jūdas pretinieki tiks izdeldēti; Efraims vairs neapskaudīs Jūdu, un Jūda neapbēdinās Efraimu.¹⁴Bet viņi bēgs lejup uz filistiešu pleciem rietumu virzienā; viņi kopā aplaupīs austrumu iedzīvotājus; viņi pacels savu roku pret Edomu un Moābu; un Amona ļaudis viņiem paklausīs.¹⁵Tas Kungs pilnībā iznīcinās Ēģiptes jūras mēli; Savā spēcīgajā vējā Viņš vicinās Savu dūri pār Eifiju un sitīs to septiņās upēs un liks cilvēkiem sausām kājām pāri tai.¹⁶Viņa tautas atlikumam, kas paliks no Asīrijas, būs ceļš, kā tas bija Israēlam tanī dienā, kad Viņš nāca no Ēģiptes zemes. (Jesajas 11:11-16)

Jesaja tika iedvesmots arī rakstīt:

²14. Bet notiks pēdējās dienās, ka Tā Kunga nama kalns stāvēs nocietināts kalnu virsotnē un pacelsies augstāk par pakalniem, un visas tautas saplūdīs pie tā.³Daudzas tautas nāks un sacīs: “Nāciet, uzkāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā! Viņš mums mācīs Savus ceļus, un mēs staigāsim Viņa tekas!” **Jo no Ciānas izies likums** Un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.⁴Viņš tiesās tautas un sodīs daudzas tautas; viņi pārkals savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīna dārznieku āķiem. **Tauta pret tautu vairs nepacels zobenu, nedz arī mācīsies vairs karot....**¹¹Cilvēku augstprātīgie skati tiks pazemoti, vīru augstprātība tiks noliekta, un vienīgi Tas Kungs tiks paaugstināts tanī dienā. (Jesajas 2:2-4,11)

Tādējādi tas būs utopisks miera laiks virs zemes. Galu galā tas būs mūžīgs, un valdīs Jēzus. Balstoties uz dažādiem rakstiem (Psalms 90:4; 92:1; Jesajas 2:11; Hozejas 6:2), ebreju Talmuds māca, ka tas ilgst 1000 gadus (Babilonijas Talmuds: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Jesaja tika iedvesmots arī uzrakstīt sekojošo:

⁶Jo mums ir dzimis Bērs, mums ir dots Dēls, valdība guļ uz Viņa kamiešiem, un Viņa vārds būs: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks.⁷Viņa valdībai un mieram nebūs gala Dāvida tronī un pār Viņa valstību, lai to sakārtotu un nostiprinātu ar tiesu un taisnību no tā laika mūžīgi. To darīs Tā Kunga Cebaota dedzība. (Jesajas 9:6-7)

Ievērojiet, ka Jesaja teica, ka Jēzus nāks un nodibinās valstību ar valdību. Lai gan daudzi, kas apliecina Kristu, citē šo fragmentu, īpaši katru gadu decembrī, viņi mēdz aizmirst, ka tas pravieto vairāk nekā tikai to, ka Jēzus piedzims. Bībele parāda, ka Dieva Valstībai ir valdība ar likumiem pār pavalstniekiem un ka Jēzus būs tās ķēniņš. Jesaja, Daniēls un citi to pravietoja.

Dieva likumi ir mīlestības ceļš (Mateja 22:37-40; Jāņa 15:10), un Dieva Valstība tiks pārvaldīta, pamatojoties uz šiem likumiem. Tādēļ Dieva Valstība, neatkarīgi no tā, cik daudzi pasaulē to uzskata, tiks balstīta uz mīlestību.

Psalmi un citi

Dievs iedvesmoja rakstīt par gaidāmo Dieva Valstību ne tikai Daniēlu un Jesaju.

Ecēhiēls tika iedvesmots rakstīt, ka tie no *visi* tas *ciltis* Izraēla (ne tikai ebreji), kas tika izklīdināti Lielo bēdu laikā, tiks sapulcināti tūkstošgades valstībā:

¹⁷Tāpēc saki: tā saka Dievs Tas Kungs: Es jūs sapulcināšu no tautām, Es jūs sapulcināšu no zemēm, kur jūs esat izklīdināti, un Es jums došu Izraēla zemi.¹⁸Un tie turp dosies un aiznesīs no turienes visas tās negantības un visas tās negantības.¹⁹Tad Es tiem došu vienu sirdi un jaunu garu iedošu tajos, izņemšu no viņu miesas akmens sirdi un došu tiem miesas sirdi,²⁰lai viņi staigātu pēc Manos likumos un turētu Manas tiesas un pildītu tās; un viņi būs Mana tauta, un Es būšu viņu Dievs.²¹Bet tiem, kuru sirdis seko

viņu negantībām un negantībām, Es atmaksāšu viņu darbus uz viņu pašu galvām,” saka Dievs Tas Kungs. (Ecēhiēla 11:17–21)

Izraēla cilšu pēcnācēji vairs netiks izklīdināti, bet paklausīs Dieva likumiem un pārtrauks ēst negantas lietas (3. Mozus 11; 5. Mozus 14).

Ievērojiet sekojošo Psalmos par labo vēsti par Dieva valstību:

²⁷Visas pasaules malas atcerēsies un atgriezīsies pie Tā Kunga, un visas tautu ciltis pielūgs Tavu priekšā.²⁸Jo Tam Kungam pieder valstība, un Viņš valda pār tautām. (Psalmi 22:27-28)

⁶Tavs tronis, ak Dievs, pastāv mūžīgi mūžos; taisnības scepteris ir Tavas valstības scepteris. (Psalmi 45:6)

¹Dziediet Tam Kungam jaunu dziesmu! Dziediet Tam Kungam, visa pasaule!²Dziediet Tam Kungam, teiciet Viņa Vārdu, sludiniet Viņa pestīšanas labo vēsti dienu no dienas.³Stāstiet Viņa godību tautu vidū, Viņa brīnumus visu ļaužu vidū. (Psalmi 96:1-3; sal. arī 1. Laiku grāmata 16:23-24)

¹⁰Visi Tavi darbi Tevi slavēs, Kungs, un Tavi svētie Tevi svētīs.¹¹Viņi runās par Tavas valstības godību un runās par Tavu spēku,¹²Lai cilvēku bērniem darītu zināmus Viņa varenos darbus un Viņa valstības godības godību.¹³Tava valstība ir mūžīga valstība, un Tava vara paliek uz paaudžu paaudzēm. (Psalms 145:10-13)

Dažādi Vecās Derības rakstnieki arī rakstīja par valstības aspektiem (piemēram, Ecēhiēla 20:33; Obadjas 21; Mihas 4:7).

Tātad, kad Jēzus sāka sludināt Dieva Valstības evaņģēliju, Viņa tuvākajiem klausītājiem bija zināma pieredze ar pamatkonceptiju.

4. Vai apustuļi mācīja Valstības evaņģēliju?

Lai gan daudzi uzskata, ka evaņģēlijs ir tikai labā vēsts par Jēzus personu, patiesībā Jēzus sekotāji mācīja Dieva Valstības evaņģēliju. Tā ir vēsts, ko atnesa Jēzus.

Apustulis Pāvils rakstīja par Dieva valstību un Jēzu:

⁸Un viņš iegāja sinagogā un trīs mēnešus drosmīgi sludināja, prātodams un pārliecinādams par Dieva valstības lietām (Apustuļu darbi 19:8).

²⁵Un tiešām, tagad es zinu, ka jūs visi, kuru vidū esmu gājis, sludinādams Dieva valstību (Apustuļu darbi 20:25).

²³Kad tie viņam bija noteikuši dienu, daudzi nāca pie viņa mājvietā, un viņš tiem no rīta līdz vakaram skaidroja un svinīgi liecināja par Dieva valstību, pārliecinādams par Jēzu gan no Mozus bauslības, gan no praviešiem. ...³¹sludinādams Dieva valstību un mācīdams to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristu, ar pilnīgu pašāvēību, neviens Viņam to neliedzot (Apustuļu darbi 28:23, 31).

Ievērojiet, ka Dieva Valstība nav tikai par Jēzu (lai gan Viņš ir nozīmīga tās daļa), jo Pāvils mācīja par Jēzu atsevišķi no tā, ko viņš mācīja par Dieva Valstību.

Pāvils to sauca arī par Dieva evaņģēliju, bet tas joprojām bija Dieva Valstības evaņģēlijs:

⁹...mēs jums sludinājām Dieva evaņģēliju ...¹²lai jūs dzīvotu tā, it kā jūs būtu Dieva cienīgi, kas jūs aicina Savā valstībā un godībā. (1. Tesalonīkiešiem 2:9, 12)

Pāvils to sauca arī par Kristus evaņģēliju (Romiešiem 1:16). Jēzus "labā vēsts", vēsts, ko Viņš mācīja.

Padomājiet, ka tas nebija vienkārši evaņģēlijs par Jēzus Kristus personu vai tikai par personīgo pestīšanu. Pāvils teica, ka Kristus evaņģēlijs ietver paklausību Jēzum, Viņa atgriešanos un Dieva tiesu:

⁶...lai Dievs atmaksā ar bēdām tiem, kas jūs apspiež,⁷un lai kopā ar mums dotu mieru jums, kas ciešat, kad Kungs Jēzus parādīsies no debesīm kopā ar saviem varenajiem eņģeļiem,⁸liesmojošā ugunī atriebjoties tiem, kas nepazīst Dievu un neklausā mūsu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlijam.⁹Tie tiks sodīti ar mūžīgu pazušanu prom no Tā Kunga vaiga un no Viņa spēka godības,¹⁰kad Viņš nāks tanī dienā, lai tiktu pagodināts savos svētajos un lai visi ticīgie Viņu apbrīnotu, jo mūsu liecībai jūs ticējāt (2. Tesalonīkiešiem 1:6-10).

Jaunā Derība parāda, ka valstība ir kaut kas tāds, ko mēs saņemsim, nevis ka mēs to jau pilnībā iemantojam:

²⁸mēs saņemam valstību, kas nav satricināma (Ebrejiem 12:28).

Mēs varam aptvert un cerēt uz piederību Dieva Valstībai jau tagad, bet mēs vēl neesam tajā pilnībā ienākuši.

Pāvils īpaši apstiprināja, ka cilvēks pilnībā neieiet Dieva Valstībā kā mirstīgs cilvēks, kā tas notiek...*pēc* augšāmcelšanās:

⁵⁰Bet to es saku, brāļi, ka miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, nedz arī iznīcība iemanto neiznīcību.⁵¹Redzi, es jums saku noslēpumu: ne visi mēs aizmigsim, bet visi tiksīm pārvērsti,⁵²Piepeši, acumirkļi, pēdējai bazūnei skanot. Jo bazūne atskanēs, un mirušie tiks celti augšā neiznīcīgi, un mēs tiksīm pārvērsti. (1. Korintiešiem 15:50-52)

¹Tāpēc es jūs pavēlu Dieva un Kunga Jēzus Kristus priekšā, kas tiesās dzīvos un mirušos Viņa atnākšanas un Viņa valstības laikā.

(2. Timotejam 4:1)

Pāvils ne tikai to mācīja, bet arī to, ka Jēzus nodos Valstību Dievam Tēvam:

²⁰Bet tagad Kristus ir augšāmcēlies no miroņiem un ir kļuvis par pirmdzimto no tiem, kas aizmiguši.²¹Jo, tā kā caur cilvēku nāca nāve, tā arī caur cilvēku nāca mirušo augšāmcelšanās.²²Jo, tāpat kā Ādamā visi mirst, tāpat Kristū visi tiks darīti dzīvi.²³Bet katrs savā kārtā: Kristus kā pirmdzimtais, pēc tam tie, kas pieder Kristum, Viņa atnākšanas dienā.²⁴Tad nāk gals, kad Viņš nodos valstību Dievam Tēvam, kad Viņš iznīcinās visu valdību, varu un spēku.²⁵Jo Viņam jāvalda, līdz Viņš noliks visus ienaidniekus zem Viņa kājām. (1. Korintiešiem 15:20-25)

Pāvils arī mācīja, ka netaisnīgie (baušļu pārkāpēji) neiemantos Dieva Valstību:

⁹Vai jūs nezināt, ka netaisnīgie neiemantos Dieva valstību? Neļaujieties maldiem! Ne netikļi, ne elku pielūdzēji, ne laulības pārkāpēji, ne homoseksuāli ļaudis, ne sodomi,¹⁰Ne zagļi, ne

mantrauši, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neiemantos Dieva valstību (1. Korintiešiem 6:9-10).

¹⁹Tagad miesas darbi ir redzami: laulības pārkāpšana, netiklība, nešķīstība, izvirtība,²⁰elkdievība, burvestības, naidis, strīdi, greisirdība, dusmu uzliesmojumi, savtīgas ambīcijas, nesaskaņas, ķecerības,²¹skaudība, slepkavības, dzērāji, dzīres un tamlīdzīgas lietas, par kurām es jums iepriekš saku, kā jau agrāk esmu teicis: tie, kas tādas lietas dara, neiemantos Dieva valstību. (Galatiešiem 5:19-21)

⁵Jo to jūs zināt, ka nevienam netiklim, nešķīstam vai mantrausim, kas ir elku pielūdzējs, nav mantojuma Kristus un Dieva valstībā (Efeziešiem 5:5).

Dievam ir savi standarti, un Viņš pieprasa grēku nožēlu, lai varētu ieiet Viņa valstībā. Apustulis Pāvils brīdināja, ka daži nemācīs, ka Jēzus evaņģēlijs ir atbilde, bet citi mācīs:

³Žēlastība jums un miers no Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus,⁴kas sevi atdeva par mūsu grēkiem, lai mūs izglābtu no tagadējās jaunās pasaules pēc Dieva un mūsu Tēva prāta,⁵Kam lai gods mūžīgi mūžos! Āmen.⁶Es brīnos, ka jūs tik drīz novēršaties no Tā, kas jūs aicinājis Kristus žēlastībā, un pievēršaties citam evaņģēlijam,⁷kas nav cita; bet ir daži, kas jūs mulsina un grib sagrozīt Kristus evaņģēliju.⁸Bet, ja arī mēs vai eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju nekā to, ko mēs jums esam sludinājuši, lai tas ir nolādēts!⁹Kā jau iepriekš esam teikuši, tā arī tagad saku vēlreiz: ja kāds jums sludina citu evaņģēliju nekā to, ko esat saņēmuši, lai tas ir nolādēts! (Galatiešiem 1:3-9)

³Bet es baidos, ka tāpat kā čūska pievīla levu ar savu viltību, tā arī jūsu prāti varētu tikt samaitāti un atstāt jūsu vienkāršību Kristū.⁴Jo, ja kāds nāk un sludina citu Jēzu, ko mēs neesam sludinājuši, vai ja jūs saņemat citu garu, ko neesat saņēmuši, vai citu evaņģēliju, ko neesat pieņēmuši, – to jūs droši vien pacietīsiet! (2. korintiešiem 11:3–4)

Kas bija “cits” un “atšķirīgs”, patiesībā viltus, evaņģēlijs?

Viltus evaņģēlijam ir dažādas daļas.

Kopumā viltus evaņģēlijs ir pārliecība, ka jums nav jāpakļaujas Dievam un patiesi jācenšas dzīvot uzticīgi Viņa ceļam, vienlaikus apgalvojot, ka pazīstat Viņu (sal. Mateja 7:21–23). Tas mēdz būt savtīgs.

Čūska gandrīz pirms 6000 gadiem piemānīja levu, lai viņa ticētu viltus evaņģēlijam (1. Mozus 3), un kopš tā laika cilvēki ir ticējuši, ka zina labāk nekā Dievs un ka viņiem pašiem jāizlemj, kas ir labs un kas ļauns. Jā, pēc Jēzus atnākšanas Viņa vārds bieži tika saistīts ar dažādiem viltus evaņģēlijiem, un tas ir turpinājies un turpināsies arī pēdējā Antikrista laikā.

Apustuļa Pāvila laikā viltus evaņģēlijs būtībā bija gnostiķu/mistiķu patiesības un maldu sajaukums. Gnostiķi būtībā uzskatīja, ka garīgas atziņas, tostarp pestīšanas, iegūšanai ir nepieciešamas īpašas zināšanas. Gnostiķi mēdza uzskatīt, ka miesas rīcībai nav īpašas nozīmes, un viņi iebilda pret paklausību Dievam tādos jautājumos kā septītās dienas sabats. Viens no šādiem viltus vadītājiem bija Sīmanis Mags, kuru apustulis Pēteris norāja/brīdināja (Apustuļu darbi 8:18-21).

Bet tas nav viegli

Jaunā Derība parāda, ka Filips mācīja par Dieva Valstību:

⁵Tad Filips nogāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu.
...¹²viņi ticēja Filipam, kad viņš sludināja par Dieva valstību...
(Apustuļu darbi 8:5, 12).

Pat ja tā, Jēzus, Pāvils un mācekļi mācīja, ka nav viegli ieiet Dieva Valstībā:

²⁴Un Jēzus, redzēdams, ka viņš ļoti noskumis, sacīja: “Cik grūti tiem, kam bagātība, ieiet Dieva valstībā!²⁵Jo vieglāk kamielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.”

²⁶Un tie, kas to dzirdēja, sacīja: “Kas tad var tikt glābts?”

²⁷Bet Viņš sacīja: “Kas cilvēkiem nav iespējams, tas ir iespējams Dievam.” (Lūkas 18:24–27)

²²“Caur daudzām ciešanām mums jāieiet Dieva valstībā” (Apustuļu darbi 14:22).

³Mums vienmēr jāpateicas Dievam par jums, brāļi, kā tas ir,

labi, jo jūsu ticība ļoti aug un jūsu visu savstarpējā mīlestība ir pārpilnībā,⁴tā ka mēs paši lepojamies ar jums Dieva draudzēs par jūsu pacietību un ticību visās jūsu vajāšanās un bēdās, ko jūs panesat,⁵kas ir nepārprotama Dieva taisnīgās tiesas liecība, lai jūs varētu tikt uzskatīti par Dieva valstības cienīgiem, kuras dēļ jūs arī ciešat,⁶jo Dieva priekšā ir taisnīgi atmaksāt ar bēdām tiem, kas jūs apspiež,⁷un lai kopā ar mums dotu mieru jums, kas ciešat, kad Kungs Jēzus parādīsies no debesīm kopā ar Savas varenības eņģeļiem. (2. Tesalonīkiešiem 1:3-7)

Šī laika grūtību dēļ tikai daži šajā laikmetā tiek aicināti un izvēlēti būt daļai no tā (Mateja 22:1–14; Jāņa 6:44; Ebrejiem 6:4–6). Citi tiks aicināti vēlāk, kā Bībele parāda, ka tie, “kas garā maldījās, nāks pie atziņas, un tie, kas kurnēja, mācīsies mācību” (Jesajas 29:24).

Apustulis Pēteris mācīja, ka valstība ir mūžīga un ka Dieva evaņģēlijam ir uzcītīgi jāpakļaujas, pretējā gadījumā sekos tiesa:

¹⁰Tāpēc, brāļi, centieties vēl jo vairāk nostiprināt savu aicinājumu un izredzētību, jo, ja jūs to darīsiet, jūs nekad neklupsieties.¹¹Jo tā jums tiks bagātīgi dota ieeja mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā (2. Pētera 1:10-11).

¹⁷Jo ir pienācis laiks tiesai iesākties pie Dieva nama; un, ja tā vispirms sākas ar mums, kāds tad būs to gals, kas neklausā Dieva evaņģēlijam? (1. Pētera 4:17)

Bībeles un Valstības pēdējās grāmatas

Bībele māca, ka “Dievs ir mīlestība” (1. Jāņa 4:8, 16) un Jēzus ir Dievs (Jāņa 1:1, 14) — Dieva Valstībai būs Ķēniņš, kas ir mīlestība un kura likumi atbalsta mīlestību, nevis naidu (sal. Atklāsmes 22:14–15).

Bībele arī parāda, ka Dievs sūtīs eņģeli, kas pasludinās mūžīgo Dieva valstības evaņģēliju (Atklāsmes 14:6-7), un pēc tam vēl vienu eņģeli, lai norādītu, ka, neskatoties uz šķietamo varenību, Babilona kritīs (Atklāsmes 14:8-9). Šie vēstījumi būs pārdabiski apstiprinājumi evaņģēlijam, ko pasaule iepriekš būs saņēmusi kā liecinieku un izskatīsies kā faktori "lielajam pulkam", kas nāks pie Dieva gala laikā (Atklāsmes 7:9-14). Atšķirībā no pēdējās Babilonijas varas, kas celsies un kritīs (sal. Atklāsmes 18:1-18), Dieva valstības pēdējā fāze ilgst mūžīgi:

¹⁵Tad septītais eņģelis bazūnēja: Un skaļas balsis atskanēja debesīs, vēstot: "Šīs pasaules valstis ir kļuvušas par mūsu Kunga un Viņa Svaidītā valstībām, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos!" (Atklāsmes 11:15)

Jēzus valdīs valstībā! Un Bībelē ir atklāti divi Viņa tituli:

¹⁶Un Viņam uz drēbēm un uz Viņa ciskas ir rakstīts vārds: "Ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs." (Atklāsmes 19:16)

Bet vai Jēzus ir vienīgais, kas valdīs? Ievērojiet šo fragmentu:

⁴Un es redzēju troņus, un tie sēdēja uz tiem, un tiem tika uzticēta tiesa. Tad es redzēju to dvēseles, kas bija nonāvēti par Jēzus liecību un Dieva vārdu, kas nebija pielūguši zvēru vai tā tēlu un nebija pieņēmuši tā zīmi uz savas pieres vai uz savām rokām. Un viņi dzīvoja un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus. . .⁶Svētīgs un svēts ir tas, kam ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās. Pār tādiem otrajai nāvei nav varas, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadus (Atklāsmes 20:4,6).

Patiesie kristieši tiks augšāmcelti, lai valdītu kopā ar Kristu tūkstoš gadus! Valstība pastāvēs mūžīgi (Atklāsmes 11:15), bet valdīšana ar pirmajiem augšāmceltajiem svētajiem, kas minēti Atklāsmes 20:6, ilga tikai tūkstoš gadus. Tāpēc es iepriekš to saucau par valstības pirmo fāzi — fizisko, tūkstošgades, fāzi, pretstatā pēdējai, garīgākai fāzei.

Atklāsmes grāmatā ir uzskaitīti vairāki notikumi, kas risinājās starp tūkstošgades fāzi un Dieva Valstības pēdējo fāzi:

⁷Kad tūkstoš gadi būs pagājuši, sātans tiks atbrīvots no sava cietuma⁸ un dosies pievilt tautas, kas ir četros zemes stūros, Gogu un Magogu, lai tos sapulcinātu karam, kuru skaits ir kā jūras smiltis. ...¹¹Tad es redzēju lielu, baltu troni un To, kas uz tā sēdēja, no kura vaiga bēga zeme un debesis, un tām vairs neatradās vieta.¹²Un es redzēju mirušos, lielus un mazus, stāvam Dieva priekšā, un grāmatas tika atvērtas. Un tika atvērta vēl cita grāmata, proti, Dzīvības grāmata. Un mirušie tika tiesāti pēc saviem darbiem pēc tā, kas bija rakstīts grāmatās.¹³Jūra atdeva mirušos, kas bija tajā, un nāve un elle atdeva mirušos, kas bija tanīs, un tie tika tiesāti, katrs pēc saviem darbiem.¹⁴Tad nāve un elle tika iemestas uguns jūrā. Šī ir otrā nāve.¹⁵Un ikviens, kas nebija ierakstīts Dzīvības grāmatā, tika iemests uguns jūrā (Atklāsmes 20:7-8, 11-15).

Atklāsmes grāmata parāda, ka būs vēlā valstības fāze, kas nāks pēc tūkstoš gadu valdīšanas un pēc to cilvēku otrās nāves, kuri uz visiem laikiem noraida grēku nožēlu un Dieva ceļus:

¹Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas, un jūras vairs nebija.²Tad es, Jānis, redzēju svēto pilsētu, Jauno Jeruzalemi, nonākam no debesīm no Dieva, sagatavotu kā līgava, greznota savam vīram.³Un es dzirdēju skaļu balsi no debesīm sakām: "Redzi, Dieva mājoklis ir pie cilvēkiem, un Viņš mājās pie viņiem, un tie būs Viņa tauta. Pats Dievs būs ar viņiem un būs viņu Dievs."⁴Un Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm; nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo kas bija, ir pagājis." (Atklāsmes 21:1-4)

¹Un viņš man parādīja tīru dzīvības ūdens upi, dzidru kā kristāls, kas tek no Dieva un Jēra troņa.²Tās ielas vidū un abās upes pusēs atradās dzīvības koks, kas nesa divpadsmit augļus, katrs koks dodot savus augļus katru mēnesi. Koka lapas bija paredzētas tautu dziedināšanai.³Un nebūs vairs nekāda lāsta, bet Dieva un Jēra tronis stāvēs tanī, un Viņa kalpi Viņam kalpos.⁴Tie redzēs Viņa vaigu, un Viņa vārds būs uz viņu pierēm.⁵Tur nebūs nakts, tiem nevajadzēs ne lampas, ne saules gaismas, jo Dievs Tas Kungs tos apgaismos, un tie valdīs mūžīgi mūžos. (Atklāsmes 22:1-5)

ievērojiet, ka šī valdīšanas laiks, kas ir *pēc* Tūkstoš gadu ietver Dieva kalpus un ilgst mūžīgi. Svētā pilsēta, kas tika sagatavota debesīs, pametīs debesis un nonāks uz zemes. Šis ir Dieva Valstības pēdējās fāzes sākums. Laiks, kad VAIRS NEBŪS SĀPJU VAI CIEŠANU!

Lēnprātīgie iemantos zemi (Mateja 5:5) un visu (Atklāsmes 21:7). Zeme, ieskaitot svēto pilsētu, kas uz tās atradīsies, būs labāka, jo tiks īstenoti Dieva ceļi. Apzinieties, ka:

⁷Viņa valdībai un mieram nebūs gala (Jesajas 9:7).

Ir skaidrs, ka pēc Dieva Valstības pēdējās fāzes sākuma būs izaugsme, jo visi paklausīs Dieva valdībai.

Šis būs visbrīnīšķīgākais laiks:

⁹Bet, kā rakstīts: “Ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.”¹⁰Bet Dievs mums tos ir atklājis caur Savu Garu (1. korintiešiem 2:9–10).

Tas ir mīlestības, prieka un mūžīga mierinājuma laiks. Tas būs fantastisks laiks! Dieva Valstība radīs fantastiski labāku mūžību. Vai arī tu nevēlies tajā piedalīties?

5. Avoti ārpus Jaunās Derības mācīja par Dieva Valstību

Vai agrīnie Kristus ticības apliecinātāji domāja, ka viņiem jāsludina burtiskas Dieva Valstības evaņģēlijs?

Jā.

Pirms vairākiem gadiem Ziemeļkarolīnas Universitātes profesora Barta Ērmana lekcijā viņš atkārtoti un pareizi uzsvēra, ka atšķirībā no vairuma mūsdienās sevi dēvējošo kristiešu, Jēzus un Viņa agrīnie sekotāji sludināja Dieva Valstību. Lai gan Dr. Ērmana vispārējā izpratne par kristietību ievērojami atšķiras no ...*Turpinot* Dieva Baznīcā mēs piekristu, ka valstības evaņģēlijs ir tas, ko sludināja pats Jēzus un kam ticēja Viņa sekotāji. Mēs arī piekristu, ka daudzi, kas mūsdienās apgalvo, ka ir kristieti, to nesaprot.

Vecākie saglabājušies pēc Jaunās Derības raksti un sprediķi

Dieva Valstība bija nozīmīga daļa no tā, kas tiek uzskatīts par “vecāko pilnīgo kristīgo sprediķi, kas ir saglabāties” (Holmes M.W. *Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 2. izd.

Baker Books, Grand Rapids, 2004, 102. lpp.). Tas *Seno kristiešu sprediķiss* satur šādus apgalvojumus par valstību:

^{5:5}Turklāt jūs zināt, brāļi, ka mūsu uzturēšanās miesas pasaulē ir nenožīmīga un pārejoša, bet Kristus apsolījums ir liels un brīnīšķs: atpūta nākamajā valstībā un mūžīgā dzīve.

Iepriekš minētais apgalvojums parāda, ka valstība nav tagad, bet nāks un būs mūžīga. Turklāt šajā senajā sprediķī teikts:

^{6:9}Ja pat šādi taisnīgi cilvēki nespēj ar saviem taisnīgajiem darbiem glābt savus bērnus, kāda tad mums ir garantija ieiet Dieva valstībā, ja mēs neuzturam savu kristību tīru un neaptraipītu? Vai kas būs mūsu aizstāvis, ja mūsu darbi nebūs svēti un taisnīgi?^{9:6}Tāpēc mīlēsim viens otru, lai mēs visi varētu ieiet Dieva valstībā.^{11:7}Tāpēc, ja mēs zinām, kas ir pareizi Dieva acīs, mēs ieiesim Viņa valstībā un saņemsim apsolījumus, ko “auss nav dzirdējusi un acs nav redzējusi un cilvēka sirds nav izdomājusi”.

^{12:1}Tāpēc gaidīsim Dieva valstību ik stundu mīlestībā un taisnībā, jo nezinām Dieva parādīšanās dienu.^{12:6}viņš saka: nāks mana Tēva valstība.

Iepriekš minētie apgalvojumi parāda, ka ir nepieciešama mīlestība, kas izpaužas pareizas dzīvesveidā, ka mēs joprojām neesam iegājuši Dieva Valstībā un ka tā notiek pēc Dieva parādīšanās dienas — tas ir, pēc Jēzus atgriešanās. Tā ir Tēva valstība, un valstība nav tikai Jēzus.

Interesanti, ka vecākā šķietami kristīgā sprediķa versija, ko Dievs ir jāvis saglabāt, māca par to pašu Dieva Valstību, ko māca Jaunā Derība, un *Turpinot* Dieva Baznīca tagad māca (iespējams, ka tā varētu būt no faktiskas Dieva Baznīcas, taču manas ierobežotās grieķu valodas zināšanas ierobežo manas spējas sniegt stingrāku paziņojumu).

Otrā gadsimta baznīcas vadītāji un Valstības evaņģēlijs

Jāatzīmē, ka 2. gadsimta sākumāndgadsimtā Papiass, Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, kuru Romas katoļi uzskatīja par svēto, mācīja tūkstošgades valstību. Eisebijs pierakstīja, ka Papiass mācīja:

...pēc augšāmcelšanās no mirušajiem būs tūkstošgades gadsimts, kad uz šīs zemes tiks nodibināta Kristus personīgā valdīšana. (Papija fragmenti, VI. Skatīt arī Eisebija Baznīcas vēsture, 3. grāmata, XXXIX, 12)

Papiass mācīja, ka šis būs lielas pārpilnības laiks:

Tāpat [Viņš teica], ka no viena kviešu grauda varētu izaugt desmit.

"...tūkstoš vārpu, un ka katrā vārpā būtu desmit tūkstoši graudu, un katrs grauds dotu desmit mārciņas dzidru, tīru, smalku miltu; un ka āboli, sēklas un zāle ražotu līdzīgās proporcijās; un ka visi dzīvnieki, barojoties tikai ar zemes ražu, kļūtu miermīlīgi un harmoniski un pilnībā pakļautos cilvēkam." [Par to rakstiski liecina Papiass, sens vīrs, kurš bija Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, ceturtajā viņa grāmatā; jo viņš sacerēja piecas grāmatas...] (Papiasa fragmenti, IV)

Pēc Jaunās Derības *Vēstule korintiešiem* norāda:

^{42:1-3}Apustuļi saņēma Evaņģēliju no Kunga Jēzus Kristus; Jēzus Kristus tika sūtīts no Dieva. Tātad Kristus ir no Dieva, un apustuļi ir no Kristus. Tātad abi nāca pēc Dieva gribas noteiktajā secībā. Saņēmuši pavēli un pilnībā pārliecināti caur mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcelšanos un apstiprināti Dieva vārdā ar pilnīgu Svētā Gara pārliecību, viņi devās ceļā ar priecīgo vēsti, ka nāks Dieva valstība.

Smirnas Polikarps bija agrīnais kristiešu līderis, kurš bija arī Jāņa, pēdējā no mirušajiem pirmajiem apustuļiem, māceklis. Polikarps ap 120.–135. gadu m.ē. mācīja:

Svētīgi nabagie un tie, kas tiek vajāti taisnības dēļ, jo tiem pieder Dieva valstība. (Polikarps. *Vēstule filipiešiem*, II nodaļa. No *Pirmsnīkajas baznīcas tēvi, 1. sējums* rediģējuši Aleksandrs Robertss un Džeimss Donaldsons. Amerikāņu izdevums, 1885)

Zinot, ka "Dievs neļaujas apsmiet", mums jādzīvo Viņa pavēles un godības cienīgi... Jo ir labi, ka viņi tiek atšķirti no kārībām, kas ir

pasaulē, jo “katra kārība karo pret garu”; un “ne netikļi, ne sieviešu dzimuma pārstāvji, ne cilvēku varmākas neiemantos Dieva valstību”, ne arī tie, kas dara lietas pretrunīgas un nepiedienīgas. (ibid, V nodaļa)

Kalposim Viņam bijībā un ar visu godbijību, kā Viņš pats mums ir pavēlējis, un kā apustuļi, kas mums sludināja Evaņģēliju, un pravieši, kas iepriekš pasludināja Tā Kunga atnākšanu. (ibid, VI nodaļa)

Tāpat kā citi Jaunajā Derībā, Polikarps mācīja, ka taisnīgie, nevis baušļu pārkāpēji, iemantos Dieva Valstību.

Tika apgalvots, ka Polikarps mācījis arī sekojošo:

Un nākamajā sabatā viņš teica: “Uzklausiet manu pamudinājumu, Dieva mīļotie bērni. Es jūs lūdzu, kad bīskapi bija klāt, un tagad es vēlreiz mudinu jūs visus pieklājīgi un cienīgi staigāt Tā Kunga ceļā...” *Skatieties, un atkal Esiet gatavi, neļaujiet savām sirdīm tikt nomāktām*,,jaunais bauslis par mīlestību vienam pret otru, Viņa atnākšana, kas pēkšņi izpaužas kā straujš zibens, lielā tiesa ugunī, mūžīgā dzīvība, Viņa nemirstīgā valstība. Un visu, ko Dievs māca, jūs zināt, kad jūs pētāt iedvesmos Rakstus, iegravējiet ar Svētā Gara spalvu savās sirdīs, lai baušļi paliktu jūsos neizdzēšami.” (Polikarpa dzīve, 24. nodaļa. Dž. B. Laifūts, Apustuļu tēvi, 3.2. sēj., 1889., 488.–506. lpp.)

Melitons no Sardas, kas bija Dieva Baznīcas vadītājs ap 170. gadu pēc Kristus, mācīja:

Jo patiesi likums, kas izdots evaņģēlijā – vecais jaunajā, abi kopā nākuši no Ciānas un Jeruzalemes; un pavēle, kas izdota žēlastībā, un attēls pabeigtajā produktā, un jērs Dēlā, un avis cilvēkā, un cilvēks Dievā...

Bet evaņģēlijs kļuva par likuma un tā skaidrojumu

piepildījumu, kamēr baznīca kļuva par patiesības krātuvi...

Viņš ir tas, kas mūs izglāba no verdzības brīvībā, no tumsas gaismā, no nāves dzīvībā, no tirānijas mūžīgā valstībā. (Melitons. Sprediķis Pashā svētkos. 7., 40., 68. pants. Tulkojums no Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Tādējādi Dieva Valstība bija zināma kā kaut kas mūžīgs, ne tikai pašreizējā kristīgā vai Romas katoļu baznīca, un ietvēra Dieva likumu.

Citā otrā gadsimta vidus beigū rakstībā cilvēki tiek mudināti raudzīties uz valstību:

Tāpēc lai neviens no jums vairs neizliekas un neatskatās atpakaļ, bet labprātīgi tuvojas Dieva valstības Evaņģēlijam. (Rom. Klements. Atzinības, X grāmata, XLV nodaļa. Izraksts no Pirmsnīkajas baznīcas tēvu grāmatas, 8. sējums. Redaktori: Aleksandrs Robertss un Džeimss Donaldsons. Amerikāņu izdevums, 1886)

Turklāt, lai gan acīmredzot to nav sarakstījis kāds patiesās baznīcas loceklis, otrā gadsimta vidus raksts ar nosaukumu *Hermasas gans* Roberta un Donaldsona tulkojumā izteiciens "Dieva valstība" tiek lietots četrpadsmit reizes.

Patiesie kristieši un pat daudzi, kas tikai apliecināja Kristu, otrajā gadsimtā kaut ko zināja par Dieva Valstību.

Pat Romas katoļu un Austrumu pareizticīgo svētais Irenejs saprata, ka pēc augšāmcelšanās kristieši ieies Dieva Valstībā. Ievērojiet, ko viņš rakstīja ap 180. gadu pēc Kristus:

Jo tāds ir to stāvoklis, kas ir ticējuši, jo viņos pastāvīgi mājā Svētais Gars, ko Viņš deva kristībās un ko saglabā saņēmējs, ja viņš staigā patiesībā, svētumā, taisnībā un pacietīgā izturībā. Jo šī dvēsele augšāmceļas tajos, kas tic, ķermenis atkal saņem dvēseli un kopā ar to, Svētā Gara spēkā, tiek pacelts un ieiet Dieva valstībā. (Sv. Irenejs, Lionas bīskaps. No armēņu valodas tulkojis Armitadžs Robinsons. Apustuliskās sprediķošanas demonstrācija, 42. nodaļa. Velsa, Somerseta, 1879. gada oktobris. Publicēts KRISTĪGO

ZINĀŠANU VEICINĀŠANAS BIEDRĪBĀ. ŅUJORKA: THE MACMILLAN CO, 1920).

Teofils no Antiohijas mācīja:

Es pieminu tikai Viņa labestību; ja es Viņu saucu par Valstību, es pieminu tikai Viņa godību... Jo, ja Viņš Viņu būtu radījis nemirstīgu jau no paša sākuma, Viņš Viņu būtu radījis Dievu. ... Tātad Viņš Viņu nav radījis ne nemirstīgu, ne mirstīgu, bet, kā jau teicām iepriekš, spējīgu uz abiem; tā ka, ja viņš tiektos uz nemirstības lietām, ievērojot Dieva bausli, viņš no Viņa saņemtu nemirstību kā atlīdzību un kļūtu par Dievu. (Teofils, Vēstule Autolikam, 1:3, 2:27)

Romas katoļu svētais Hipolīts trešā gadsimta sākumā rakstīja:

Un tu saņemsi debesu valstību, tu, kas, ceļodams šajā dzīvē, pazini Debesu Ķēniņu. Un tu būsi Dievības biedrs un Kristus līdzmantinieks, vairs nevergs kārībām vai kaislībām un nekad vairs nenovārgsi slimību dēļ. Jo tu esi kļuvis par Dievu: par visām ciešanām, ko tu pārcieti, būdams cilvēks, Viņš tev deva, jo tu bijī mirstīga veidola, bet visu, ko Dievs pieļauj, to Dievs tev ir apsolījis piešķirt, jo tu esi dievišķots un dzemdināts nemirstībai. (Hipolīts. Visu ķecerību atspēkošana, X grāmata, 30. nodaļa)

Cilvēku mērķis ir tikt dievišķotiem (kā burtiskiem Dieva bērniem, sal. Psalm 82:6) gaidāmajā Dieva Valstībā.

Dieva Valstības nākšana bija sākotnējās katoļu baznīcas mācība (skatiet arī mūsu bezmaksas e-grāmatu, kas pieejama vietnē ccog.org, ar nosaukumu [Sākotnējās katoļu baznīcas uzskati: Vai atlikuma grupai varēja būt nepārtraukta apustuliskā pēctecība?](#)).

Problēmas otrajā un trešajā gadsimtā

Neskatoties uz valstības plašo pieņemšanu, otrajā gadsimtā sacēlās pret likumu noskaņots atkritējs vārdā Markions. Markions mācīja pret Dieva likumu, sabatu un burtisko Dieva Valstību. Lai gan Polikarps un citi viņu nosodīja, viņš diezgan ilgu laiku uzturēja kontaktus ar Romas baznīcu un, šķiet, viņam bija liela ietekme uz Romas baznīcu.

Otrajā un trešajā gadsimtā alegoristi sāka iesakņoties Aleksandrijā (Ēģiptē). Daudzi alegoriķi iebilda pret doktrīnu par burtisku Dieva valstību. Ievērojiet ziņojumu par dažiem no šiem alegoristiem:

Dionīsijs piedzima dižciltīgā un turīgā pagānu ģimenē Aleksandrijā un ieguva izglītību viņu filozofijā. Viņš pameta pagānu skolas, lai kļūtu par Origēna skolnieku, pēc kura viņš kļuva par Aleksandrijas katehēzes skolas vadītāju...

Klements, Origēns un gnostiķu skola sagrozīja svēto orākulu doktrīnas ar savām iedomātajām un alegoriskajām interpretācijām... viņi ieguva sev vārdu "alegoristi". Neposs publiski cīnījās pret alegoristiem un apgalvoja, ka virs zemes būs Kristus valdīšana...

Dionīsijs strīdējās ar Nepo sekotājiem, un, pēc viņa teiktā,... "tāds lietu stāvoklis, kāds tagad pastāv Dieva valstībā". Šī ir pirmā pieminēšana par Dieva valstības pastāvēšanu pašreizējā baznīcu stāvoklī...

Neposs norāja viņu kļūdu, parādot, ka debesu valstība nav alegoriska, bet gan burtiskā mūsu Kunga valstība, kas nāk augšāmcelšanās laikā mūžīgai dzīvei...

Tāpat ideja par valstības pastāvēšanu pašreizējā stāvoklī radās un tika radīta gnostiķu alegoristu skolā Ēģiptē no 200. līdz 250. gadam pēc Kristus, veselu gadsimtu pirms impērijas bīskapi tika uzskatīti par troņa iemītniekiem...

Klements Dieva valstības ideju iztēlojās kā patiesas Dieva garīgās izziņas stāvokli. Origēns to formulēja kā garīgu nozīmi, kas paslēpta Svēto Rakstu vienkāršajā burtā. (Vards, Henrijs Dana. Valstības evaņģēlijs: Valstība, kas nav no šīs pasaules; nav šajā pasaulē; bet nāk debesu valstībā, par augšāmcelšanos no mirušajiem un visu lietu atjaunošanu. Izdevējs: Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, 124.–125. lpp.)

Tādējādi, kamēr bīskaps Neposs mācīja Dieva Valstības evaņģēliju, alegoristi centās radīt nepatiesu, mazāk burtisku tā izpratni. Arī Hierapoles

bīskaps Apolinārs aptuveni tajā pašā laikā centās cīnīties pret alegoristu kļūdām. Tie, kas patiesi bija Dieva Baznīcā, visas vēstures gaitā aizstāvēja burtiskā Dieva Valstības patiesību.

Herberts V. Ārmstrongs mācīja Valstības evaņģēliju un vēl vairāk

20. gadsimtāth gadsimtā netaisnīgs Herberts V. Ārmstrongs, pirmais mūsdienu Filadelfijas ēras Dieva Baznīcas vadītājs (Atklāsmes 3:7–13), rakstīja:

Jo viņi *noraidīti* Kristus evaņģēlijs... pasaulei bija jāaizstāj kaut kas cits. Viņiem bija jāizgudro *viltojums*! Tātad mēs esam dzirdējuši, ka par Dieva valstību runā tikai kā par skaistu banalitāti – jauku sajūtu cilvēku sirdīs –, reducējot to līdz ēteriskam, nereālam NEKO! Citi ir sagrozījuši priekšstatu, ka “BAZNĪCA” ir valstība... Praviētis Daniēls, kurš dzīvoja 600 gadus pirms Kristus, zināja, ka Dieva valstība ir reāla valstība – valdība, kas valda pār...

burtiski CILVĒKI uz zemes...

Lūk... Dieva skaidrojums par to, kas IR DIEVA VALSTĪBA: “Un šo ķēniņu dienās...” – šeit runa ir par desmit kāju pirkstiem, daļēji no dzelzs un daļēji no trauksla māla. Saistot pravietojumu ar Daniēla 7. nodaļu un Atklāsmes grāmatas 13. un 17. nodaļu, tas attiecas uz jaunajām EIROPAS SAVIENOTAJĀM VALSTĪM, kas tagad veidojas... jūsu acu priekšā! Atklāsmes grāmatas 17:12 ir skaidri pateikts, ka tā būs DESMIT ĶĒNIŅU VAI VALSTS savienība, kas (Atkl. 17:8) augšāmcelīs veco ROMIEŠU IMPĒRIJU...

Kad Kristus nāks, Viņš nāks kā ķēniņu ĶĒNIŅŠ, valdot pār visu zemi (Atkl. 19:11–16); un VIŅA VALSTĪBA—DIEVA VALSTĪBA— teica Daniēls, ir APRĪJ visas šīs pasaulīgās valstis. Atklāsmes grāmatas 11:15 tas ir pateikts šādos vārdos: “Šīs pasaules valstis ir *kļuvušas*” MŪSU KUNGA UN VIŅA KRISTUS VALSTĪBAS, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos!” Šī ir DIEVA VALSTĪBA. Tās ir pašreizējā valdību BEIGAS – jā, un pat Amerikas Savienoto Valstu un Britu tautu BEIGAS. Tad tās kļūs par Kunga JĒZUS KRISTUS valstībām – VALDĪBĀM –, tad par ķēniņu ĶĒNIŅU pār visu zemi. Tas pilnībā skaidri parāda faktu, ka DIEVA VALSTĪBA ir burtiska VALDĪBA. Tāpat

kā Kaldeju impērija bija VALSTĪBA – tāpat kā Romas impērija bija VALSTĪBA –, tā arī DIEVA VALSTĪBA ir valdība. Tai ir jāpārņem pasaules TAUTU VALDĪBA. Jēzus Kristus ir DZIMIS, lai būtu ĶĒNIŠ – VALDNIEKS! . .

Tas pats Jēzus Kristus, kas pirms vairāk nekā 1900 gadiem staigāja pa Svētās Zemes pakalniem un ielejām un Jeruzalemes ielām, atkal nāks. Viņš teica, ka nāks atkal. Pēc krustā sišanas Dievs viņu pēc trim dienām un trim naktīm augšāmcēla no miroņiem (Mt. 12:40; Ap. d. 2:32; 1. Kor. 15:3-4). Viņš uzkāpa Dieva tronī. Visuma valdības mītne (Apustuļu darbi 1:9-11; Ebr. 1:3; 8:1; 10:12; Atkl. 3:21).

Viņš ir līdzībā minētais “dižciltīgais”, kurš devās pie Dieva troņa.

Dievs — “tālā zeme” — tiks kronēts par ķēniņu Ķēniņu pār visām tautām un pēc tam atgriezīsies uz zemes (Lūkas 19:12–27).

Atkal viņš ir debesīs līdz “visa atjaunošanas laikam” (Apustuļu darbi 3:19–21). *Atlīdzināšana* nozīmē atjaunošanu iepriekšējā stāvoklī vai apstākļos. Šajā gadījumā Dieva valdības atjaunošanu uz zemes un līdz ar to pasaules miera un utopisku apstākļu atjaunošanu.

Pašreizējie pasaules nemieri, pieaugošie kari un strīdi sasniegs kulmināciju tik lielās pasaules nepatīkšanās, ka, ja vien Dievs neiejausies, neviens cilvēks netiks izglābts (Mt. 24:22). Pašā kulminācijā, kad kavēšanās novestu pie visas dzīvības iznīcināšanas no šīs planētas, Jēzus Kristus atgriezīsies. Šoreiz Viņš nāk kā dievišķs Dievs. Viņš nāk visā Visumu valdošā Radītāja spēkā un godībā. (Mt. 24:30; 25:31.) Viņš nāk kā “ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs” (Atkl. 19:16), lai nodibinātu pasaules supervaldību un valdītu pār visām tautām “ar dzelzs zizli” (Atkl. 19:15; 12:5). . .

Kristus nav gaidīts?

Bet vai cilvēce gaviļēs priekā un sagaidīs viņu neprātīgā ekstāzē un entuziasmā — vai pat tradicionālās kristietības baznīcas?

Viņi to nedarīs! Viņi ticēs, ka Sātana viltus kalpi (2. Kor. 11:13–15) viņus ir piemānījuši, ka viņš ir Antikrists. Baznīcas un tautas būs dusmīgas par viņa atnākšanu (Atkl. 11:15 ar 11:18), un militārie spēki faktiski mēģinās cīnīties ar viņu, lai viņu iznīcinātu (Atkl. 17:14)!

Nākamajā Trešajā pasaules karā tautas piedalīsies kulminācijas cīņā, kuras fronte būs Jeruzalemē (Cah. 14:1-2), un tad Kristus atgriezīsies. Ar pārdabisku spēku viņš “cīnīsies pret tām tautām”, kas cīnās pret viņu (3. pants). Viņš tās pilnībā saka (Atkl. 17:14)! “Viņa kājas stāvēs tanī dienā uz Olīvkalna”, pavisam nelielā attālumā uz austrumiem no Jeruzalemes (Cah. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Atmosfēra, 1984)

Bībele pasludina, ka Jēzus atgriezīsies un uzvarēs, tomēr daudzi cīnīsies pret Viņu Viņa atgriešanās brīdī (Atklāsmes 19:19). Daudzi apgalvos (pamatojoties uz Bībeles pravietojumu pārpratumu, bet daļēji viltus praviešu un mistiķu dēļ), ka atgriezušais Jēzus ir pēdējais Antikrists!

Arī šis ir no Herberta Ārmstronga:

Patiesa reliģija – Dieva patiesība, ko spēcina Dieva mīlestība, ko iedvesis Svētais Gars... NEIZSAKĀMS PRIEKS par Dieva un Jēzus Kristus iepazīšanu – par PATIESĪBAS iepazīšanu – un Dieva dievišķās MĪLESTĪBAS siltums!...

Dieva patiesās Baznīcas mācības ir vienkārši “dzīvošana pēc katra Svētās Bībeles vārda”...

Cilvēki no “dabūt” ceļa novērsīsies uz “dot” ceļu – Dieva mīlestības ceļu.

JAUNA CIVILIZĀCIJA tagad pārņems zemi! (ibid)

JAUNĀ CIVILIZĀCIJA ir Dieva Valstība. Jaunās civilizācijas, kas nāks un balstīsies uz mīlestību, pasludināšana ir būtiska daļa no patiesā valstības evaņģēlija, ko mācīja Jēzus un Viņa sekotāji. Tas ir kaut kas tāds, ko mēs, *Turpinot* Dieva Baznīca sludina.

Herberts Ārmstrongs saprata, ka Jēzus mācīja, ka cilvēku sabiedrība, pat ja tā domā, ka vēlas paklausīt, ir noraidījusi dzīves ceļu – mīlestības ceļu. Gandrīz neviens, šķiet, pienācīgi neizprot Jēzus mācības nozīmi.

Glābšana caur Jēzu ir daļa no Evaņģēlija

Daži, kas ir izlasījuši līdz šim, droši vien prāto par Jēzus nāves lomu pestīšanā. Jā, Viņa nāve ir daļa no evaņģēlija, par kuru rakstīja gan Jaunā Derība, gan Herberts V. Ārmstrongs.

Jaunā Derība parāda, ka evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Jēzu:

¹⁶Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, vispirms jūdām un arī grieķim (Romiešiem 1:16).

⁴Tāpēc tie, kas bija izklīdināti, staigāja visur sludināt

vārds.⁵Tad Filips nogāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu. ...¹²Bet, kad tie ticēja Filipam, kas sludināja par Dieva valstību un Jēzus Kristus vārdu, tad tika kristīti gan vīrieši, gan sievietes. ...²⁵Kad viņi bija apliecinājuši un sludinājuši Tā Kunga vārdu, viņi atgriezās Jeruzalemē un sludināja evaņģēliju daudzos samariešu ciemos.²⁶Tad Kunga eņģelis runāja ar Filipu...⁴⁰Filips tika atrasts Azotā. Viņš, ceļodams cauri visām pilsētām, sludināja pa tām, līdz nonāca Cēzarejā. (Apustuļu darbi 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸Viņš tiem sludināja Jēzu un augšāmcelšanos. (Apustuļu darbi 17:18)

³⁰Tad Pāvils dzīvoja savā īrētajā mājā veselus divus gadus un uzņēma visus, kas pie viņa nāca.³¹ **sludinot Dieva valstību un mācot to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristuar pilnīgu pārliecību,** neviens Viņam to neliedza. (Apustuļu darbi 28:30-31)

Ievērojiet, ka sludināšanā bija iekļauts gan Jēzus, GAN valstība. Diemžēl grieķu-romiešu baznīcu mācībās bieži vien trūkst pareizas izpratnes par Dieva Valstības evaņģēliju.

Patiesībā, lai palīdzētu mums kļūt par šīs valstības daļu, Dievs tik ļoti mīlēja cilvēkus, ka sūtīja Jēzu mirt par mums (Jāņa 3:16-17) un arī glābj mūs ar Savu žēlastību (Efeziešiem 2:8). Un tā ir daļa no labās vēsts (Apustuļu darbi 20:24).

Valstības evaņģēlijs ir tas, kas pasaulei ir vajadzīgs, bet...

Strādāt miera labā (Mateja 5:9) un darīt labu ir vērtīgi mērķi (sal.

Galatiešiem 6:10). Tomēr daudzi pasaules līderi, tostarp reliģiskie, uzskata, ka tieši starptautiska cilvēku sadarbība nesīs mieru un labklājību, nevis Dieva Valstība. Un, lai gan viņiem būs daži īslaicīgi panākumi, viņi ne tikai negūs panākumus, bet daži no viņu cilvēku centieniem galu galā novedīs planētu Zeme līdz vietai, kur dzīve uz tās kļūtu neilgtspējīga, ja Jēzus neatgrieztos, lai nodibinātu Savu Valstību (Mateja 24:21-22). Cilvēku rīcība, labojot zemi bez Dieva, ir iedomīga un nepatiesa evaņģēlija mācība (Psalms 127:1).

Daudzi pasaulē cenšas izstrādāt daļēji reliģiozu babilonisku starptautisku plānu, lai 21. gadsimtā ieviestu jaunu pasaules kārtību.stgadsimtā. Tas ir kaut kas tāds, ko *Turpinot* Dieva Baznīca ir nosodījusi Dievu kopš tās dibināšanas un plāno turpināt nosodīt. Kopš Sātans gandrīz pirms 6000 gadiem (1. Mozus 3) piemānīja levu, lai tā iemīlētos sava evaņģēlija versijā, daudzi cilvēki ir ticējuši, ka viņi zina labāk par Dievu, kas padarīs viņus un pasauli labākus.

Saskaņā ar Bībeli, būs nepieciešams militārais vadītājs Eiropā (saukts par Ziemeļu ķēniņu, saukts arī par Zvēru Atklāsmes 13:1-10) kopā ar reliģisko vadītāju (saukts par viltus pravieti, saukts arī par pēdējo Antikristu un divragu Zvēru Atklāsmes 13:11-17) no septiņu kalnu pilsētas (Atklāsmes 17:9,18), lai ieviestu “babiloniešu” (Atklāsmes 17. un 18.) pasaules kārtību. Lai gan cilvēcei ir nepieciešama Kristus atgriešanās un Viņa valstības nodibināšana, daudzi pasaulē nepievērsīs uzmanību šai vēstij 21. gadsimtā.stgadsimtā — viņi turpinās ticēt dažādām Sātana viltus evaņģēlija versijām. Bet pasaule saņems liecību.

Atcerieties, ka Jēzus mācīja:

¹⁴Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals. (Mateja 24:14)

levērojiet, ka valstības evaņģēlijs sasniegs pasauli kā liecība, un tad pienāks gals. Šis “gals” ir “lielo bēdu” sākums.

Tam ir vairāki iemesli.

Viens no tiem ir tāds, ka Dievs vēlas, lai pasaule dzirdētu patieso evaņģēliju pirms Lielā bēdu laika sākuma (kura sākums ir parādīts Mateja 24:21). Tādējādi evaņģēlija vēsts ir liecība un brīdinājums (sal. Ecēhiēla 3; Amosa 3:7). Tas novedīs pie lielāka pagānu pievēršanās ticībai (Romiešiem 11:25) un ne-pagānu pievēršanās ticībai (Romiešiem 9:27), pirms Jēzus atgriezīsies.

Vēl viens iemesls ir tāds, ka vēstījuma būtība būs pretēja augošā Ziemeļu ķēniņa – zvēra varas – uzskatiem, kā arī Viltus pravieša, pēdējā Antikrista, uzskatiem. Šie divi būtībā solīs mieru, kas panākts ar cilvēku pūlēm un reliģiskiem kompromisiem, taču tas novedīs pie gala (Mateja 24:14–22) un iznīcības (sal. 1. Tesalonīķiešiem 5:3).

Lai gan Bībelē ir teikts, ka jācīnās par sākotnējo patieso ticību (Jūdas 3), ka Dieva vārds ir patiesība (Jāņa 17:17) un ka patiesajiem kristiešiem jānošķiras no tiem, kas iet uz kompromisu ar pagānismu (2. korintiešiem 6:14–17), daudzi apgalvos, ka viņu “evaņģēlijs” (labā vēsts) ietver kompromisu, lai varētu pastāvēt miers un vienotība. Diemžēl daudzi no tiem, kas popularizē Zvēra un Viltus Pravieša (pēdējā Antikrista) ekumeniskās un starpreliģiju programmas, uzskatīs patieso Dieva Valstības evaņģēliju par viltus evaņģēliju.

Tā kā ar tām ir saistītas zīmes un viltus brīnumi (2. Tesalonīķiešiem 2:9), lielākā daļa pasaules iedzīvotāju izvēlēsies ticēt meliem (2. Tesalonīķiešiem 2:9–12), nevis evaņģēlija vēstij. Romas katoļu, austrumu pareizticīgo, luterāņu un citu ticīgo nepamatotā Dieva tūkstošgades valstības nosodījuma dēļ daudzi maldīgi apgalvos, ka Dieva valstības tūkstošgades evaņģēlija vēsts ir viltus evaņģēlijs, kas saistīts ar zvēru un antikristu.

Pirms Lielā bēdu laika sākuma uzticīgie Filadelfijas kristieši (Atklāsmes 3:7–13) sasniegs pasauli (Mateja 24:14), pasludinot tūkstošgades valstības

evanģēliju un stāstot pasaulei, ko darīs daži pasaulīgi līderi (tostarp Zvērs un Viltus Praviēti).

Viņi atbalstīs vēstījuma pasludināšanu pasaulei, ka Zvērs, Ziemeļu lielvaras ķēniņš, kopā ar Viltus Praviēti, pēdējo Antikristu, galu galā iznīcinās (kopā ar dažiem no saviem sabiedrotajiem) ASV un anglovalstis Apvienoto Karalisti, Kanādu, Austrāliju un Jaunzēlandi (Daniēla 11:24,39) un ka drīz pēc tam viņi iznīcinās arābu/islāma konfederāciju (Daniēla 11:40-43), darbosies kā dēmonu instrumenti (Atklāsmes 16:13-14) un galu galā cīnīsies ar Jēzu Kristu pēc Viņa atgriešanās (Atklāsmes 16:14; 19:19-20). Uzticīgie filadelfieši (Atklāsmes 3:7-13) paziņos, ka drīz pienāks Dieva tūkstošgades valstība.

Tas, visticamāk, piesaistītu plašu plašsaziņas līdzekļu uzmanību un veicinātu Mateja 24:14 piepildīšanos. Mēs, *Turpinot* Dieva Baznīca gatavo literatūru (vairākās valodās), papildina tīmekļa vietnes un veic citus pasākumus, lai sagatavotos “īsamam darbam” (sal. Romiešiem 9:28), kas palīdzēs novest pie Dieva apņēmības, ka Mateja 24:14 ir pietiekami nodrošināts kā liecība par gaidāmo galu.

“Viltus evanģēlijs”, kas pasludina pasaules līderus (iespējams, kādu “jaunu” Eiropas augstākā līmeņa līdera tipu kopā ar kompromitētu pāvestu, kurš *prasība* katolicisma forma) nepatiks šis paziņojums — viņi nevēlēsies, lai pasaule uzzinātu, ko viņi patiesībā darīs (un sākumā var pat paši tam neticēt, sal. Jesajas 10:5-7). Viņi un/vai viņu atbalstītāji, visticamāk, arī maldīgi mācīs, ka uzticīgie Filadelfijas kristieši atbalstīs ekstrēmistisku doktrīnu (tūkstošgades ķēniņvalsti) par gaidāmo antikristu. Lai arī kādus nosodījumus viņi un/vai viņu sekotāji izteiktu Filadelfijas ticīgajiem un *Turpinot* Dieva Baznīca izraisīs vajāšanas (Daniēla 11:29-35; Atklāsmes 12:13-15). Tas arī novedīs pie beigām — Lielo bēdu sākuma (Mateja 24:21; Daniēla 11:39; sal. Mateja 24:14-15; Daniēla 11:31), kā arī 3 ½ gadu ilgu aizsardzības laiku uzticīgajiem Filadelfijas kristiešiem (Atklāsmes 3:10; 12:14-16).

Zvērs un viltus praviēti mēģinās izmantot varu, ekonomisku šantāžu, zīmes, viltus brīnumus, slepkavības un citus spiedienus (Atklāsmes 13:10-17; 16:14; Daniēla 7:25; 2. Tesalonīķiešiem 2:9-10), lai iegūtu kontroli. Kristieši lūgs:

¹⁰“Cik ilgi, Kungs, svētais un patiesais, Tu vēl tiesāsi un neatriebsi mūsu asinis pie tiem, kas dzīvo virs zemes?” (Atklāsmes 6:10)

Visos laikmetos Dieva ļaudis ir brīnījušies un jautājuši: "Cik ilgi vēl jāgaida, līdz Jēzus atgriezīsies?"

Lai gan mēs nezinām dienu vai stundu, mēs sagaidām Jēzus atgriešanos (un Dieva tūkstošgades valstības nodibināšanu) 21.stgadsimtā, pamatojoties uz daudziem Svētajiem Rakstiem (piemēram, Mateja 24:4–34; Psalmi 90:4; Hozejas 6:2; Lūkas 21:7–36; Ebrejiem 1:1–2; 4:4,11; 2. Pētera 3:3–8; 1. Tesalonīķiešiem 5:4), no kuriem dažas daļas mēs tagad redzam piepildāmies.

Ja Jēzus neiejauksies, cilvēce būs iznīcinājusi visu dzīvību:

²¹Jo tad būs lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam un arī nekad vairs nebūs.²²Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, neviena miesa netiktu izglābta; bet izredzēto dēļ šīs dienas tiks saīsinātas. (Mateja 24:21-22)

²⁹Tūlīt pēc to dienu bēdām saule aptumšosies, un mēness nedos savu gaismu, zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu stiprumi tiks satricināti.³⁰Tad debesīs parādīsies Cilvēka Dēla zīme, un tad visas zemes ciltis vaimanās un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debesu mākoņos ar spēku un lielu godību.³¹Un Viņš sūtīs Savus eņģelus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sapulcinās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debesu gala līdz otram. (Mateja 24:29-31)

Dieva Valstība ir tas, kas pasaulei ir vajadzīgs.

Karalistes vēstnieki

Kāda ir tava loma Valstībā?

Tieši tagad, ja esi īsts kristietis, tev jābūt Jēzus un Dieva Valstības vēstnesim. Ievēro, ko rakstīja apustulis Pāvils:

²⁰Tagad mēs esam Kristus sūtņi, it kā Dievs caur mums aizlūgtu. Kristus vietā mēs jūs lūdzam: samierinieties ar Dievu. (2. korintiešiem 5:20)

¹⁴Tāpēc stāviet, apjozušies ar patiesību, tērpušies taisnības bruņās,¹⁵un apavuši kājas ar sagatavošanos sludināt miera evaņģēliju,¹⁶pāri visam, satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsiet dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas.¹⁷Un ņemiet pestīšanas ķiveri un Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu,¹⁸Vienmēr lūdziet Dievu visādās lūgšanās un lūgumos Garā, esiet nomodā visā neatlaidībā un lūgumos par visiem svētajiem,¹⁹un manis dēļ, lai man tiktu dota runa, lai es varētu atvērt savu muti un drosmīgi sludināt evaņģēlija noslēpumu,²⁰kuras vēstnesis esmu važās, lai es tajā varētu drosmi runāt tā, kā man pienākas runāt. (Efeziešiem 6:14-20)

Kas ir vēstnieks? *Merriam-Webster* ir šāda definīcija:

1:oficiālais sūtņis;*īpaši*:augstākā ranga diplomātiskais aģents, kas akreditēts ārvalsts valdībā vai suverēnā kā savas valdības vai suverēna rezidējošais pārstāvis vai iecelts īpašam un bieži vien pagaidu diplomātiskam uzdevumam.

2a:pilnvarots pārstāvis vai kurjers

Ja esi īsts kristietis, tu esi oficiāls Kristus sūtņis! Ievēro, ko rakstīja apustulis Pēteris:

⁹Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīga priesterība, svēta tauta, Viņa īpašums, lai jūs sludinātu Tā slavas darbus, kas jūs aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā,¹⁰kas reiz nebijāt tauta, bet tagad esat Dieva tauta, kas nebijāt apžēloti, bet tagad esat apžēloti. (1. Pētera 2:9-10)

Kā kristiešiem mums jābūt daļai no svētas tautas.

Kura tauta tagad ir svēta?

Nu, noteikti neviena no šīs pasaules valstībām, taču tās galu galā būs daļa no Kristus Valstības (Atklāsmes 11:15). Tā ir Dieva tauta, Viņa Valstība, kas ir svēta.

Kā vēstnieki mēs parasti neiesaistāmies šīs pasaules tautu tiešajā politikā. Taču mums jau tagad ir jādzīvo Dieva dzīvesveids (skatiet arī bezmaksas e-grāmatu, kas pieejama vietnē www.ccog.org ar nosaukumu: *[Kristieši: Dieva valstības vēstneši, Bībeles norādījumi par dzīvi kā kristietim](#)* Dzīvojot Dieva dzīvesveidu jau tagad, mēs labāk iemācāmies, kāpēc Dieva ceļi ir vislabākie, lai Viņa valstībā mēs varētu būt ķēniņi un priesteri un valdīt kopā ar Kristu virs zemes:

⁵Tam, kas mūs mīlēja un Savās asinīs nomazgāja mūsu grēkus,⁶Un mūs ir darījis par ķēniņiem un priesteriem Dievam un Tēvam, Viņam lai ir gods un vara mūžīgi mūžos! Āmen. (Atklāsmes 1:5-6)

¹⁰Un esi mūs darījis par ķēniņiem un priesteriem mūsu Dievam, un mēs valdīsim virs zemes. (Atklāsmes 5:10)

Viens no nākotnes aspektiem, kas saistīti ar kļūšanu par ķēniņiem un priesteriem, būs mācīt tiem, kas toreiz bija mirstīgie, staigāt Dieva ceļos:

¹⁹Jo tauta dzīvos Ciānā, Jeruzālemē; tu vairs neraudāsi. Viņš būs ļoti žēlīgs pret tevi, kad dzirdēsi savu saucienu; kad Viņš to dzirdēs, Viņš tev atbildēs.²⁰Un lai gan Tas Kungs jums dod bēdu maizi un bēdu ūdeni, tomēr jūsu skolotāji vairs netiks ieslodzīti stūrī, bet jūsu acis redzēs jūsu skolotājus.²¹Tavas ausis dzirdēs vārdus aiz tevis, kas saka: “Šis ir ceļš, staigājiet pa to!”, kad vien jūs nogriezīsieties pa labi vai kad vien jūs nogriezīsieties pa kreisi. (Jesajas 30:19-21)

Lai gan tas ir pravietojums tūkstošgades valstībai, šajā laikmetā kristiešiem ir jābūt gataviem mācīt:

¹²...līdz šim laikam jums pienākas būt skolotājiem (Ebrejiem 5:12)

¹⁵Bet svētījiet Dievu Kungu savās sirdīs, vienmēr esiet gatavi atbildēt ikvienam, kas jums prasa pamatu par cerību, kas ir jūsos (1. Pētera 3:15).

Bībelē teikts, ka daudzi no uzticīgākajiem kristiešiem tieši pirms Lielā posta sākuma daudziem dos šādus norādījumus:

³³Un tie no tautas, kas saprot, pamācīs daudzus (Daniēla 11:33)

Tātad, mācīšanās un augšana žēlastībā un atziņā (2. Pētera 3:18) ir kaut kas tāds, kas mums tagad būtu jādara. Daļa no jūsu lomas Dieva Valstībā ir spēja mācīt.

Un uzticīgākajiem Filadelfijas kristiešiem (Atklāsmes 3:7–13) tas ietvers arī svarīgās evaņģēlija liecības atbalstīšanu pirms Dieva tūkstošgades valstības sākuma (sal. Mateja 24:14).

Pēc Dieva Valstības nodibināšanas Dieva ļaudis tiks izmantoti, lai palīdzētu atjaunot bojāto planētu:

¹²Tie no jums atjaunos vecās drupu vietas;
Tu atjaunosi daudzu paaudžu pamatus, un tevi sauks par plaisu
labotāju, par ielu atjaunotāju, lai dzīvotu. (Jesajas 58:12)

Tādējādi Dieva ļaudis, kas šajā laikmetā dzīvoja Dieva ceļu, atvieglos cilvēkiem dzīvošanu pilsētās (un citur) šajā atjaunošanas laikā tūkstošgades valstībā.

Pasaule patiesi kļūs labāka vieta. Mums jau tagad vajadzētu būt Kristus vēstnešiem, lai mēs varētu kalpot arī Viņa Valstībā.

Patiesais evaņģēlija vēstījums ir pārveidojošs

Jēzus teica: “Ja jūs paliekat Manos vārdos, jūs patiesi esat Mani mācekļi. 32 Un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība jūs darīs brīvus” (Jāņa 8:31–32). Patiesības apzināšanās par Dieva Valstības evaņģēliju atbrīvo mūs no šīs pasaules viltus cerību slazda. Mēs varam drosmīgi atbalstīt plānu, kas darbojas – Dieva plānu! Sātans ir pievīlis visu pasauli (Atklāsmes 12:9), un Dieva Valstība ir patiesais risinājums. Mums ir jāaizstāv un jāaizstāv patiesība (sal. Jāņa 18:37).

Evaņģēlija vēsts ir kas vairāk nekā tikai par personīgo pestīšanu. Labajai vēstij par Dieva Valstību vajadzētu pārveidot cilvēku šajā laikmetā:

²Un nepielāgojieties šai pasaulei, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā prātā, lai jūs varētu saprast, kas ir Dieva griba – to, kas ir labais, patīkamais un pilnīgais. (Romiešiem 12:2)

Patiesie kristieši tiek pārveidoti, lai kalpotu Dievam un citiem:

²²Kalpi, paklausiet visās lietās saviem kungiem pēc miesas, nevis acu priekšā, kā tādi, kas cilvēkiem izpatiktu, bet no sirds, bijībā Dieva.²³Un visu, ko darāt, dariet no sirds, it kā Kungam, bet ne cilvēkiem,²⁴zinādami, ka no Tā Kunga jūs saņemsiet mantojuma atlīdzību, jo jūs kalpojat Kungam Kristum. (Kolosiešiem 3:22-24)

²⁸Tāpēc, saņemot valstību, kas nav satricināma, lai mums ir žēlastība, ar kuru mēs varam Dievam pieņemt kalpot bijībā un dievbijībā. (Ebrejiem 12:28)

Patiesie kristieši dzīvo atšķirīgi no pasaules. Mēs pieņemam Dieva standartus attiecībā uz to, kas ir pareizi un nepareizi, kas ir augstāki par pasaules standartiem. Taisnīgie dzīvo ticībā (Ebrejiem 10:38), jo ticība ir nepieciešama, lai šajā laikmetā dzīvotu Dieva veidā. Kristieši tika uzskatīti par tik atšķirīgiem no pasaules, kurā viņi dzīvoja, ka viņu dzīvesveids Jaunajā Derībā tika saukts par “Ceļu” (Apustuļu darbi 9:2; 19:9; 24:14,22). Pasaule dzīvo savtīgi, Sātana ietekmē pievilta, pa to, ko sauc par “Kaina ceļu” (Jūdas 11).

Dieva Valstības evaņģēlijs ir taisnības, prieka un miera vēsts (Romiešiem 14:17). Pareizi saprasts, pravietiskais vārds sniedz mierinošu attieksmi (sal. 1. korintiešiem 14:3; 1. tesalonīkiešiem 4:18), īpaši tagad, kad redzam, kā pasaule brūk (sal. Lūkas 21:8–36). Patiess kristīgs dzīvesveids ved pie garīgas pārpilnības un fiziskām svētībām (Marka 10:29–30). Tas ir viens no iemesliem, kāpēc tie, kas to dzīvo, saprot, ka pasaulei ir nepieciešama Dieva Valstība. Kristieši ir Dieva Valstības vēstneši.

Kristieši cer uz garīgo, nevis fizisko, pat ja dzīvojam fiziskajā pasaulē (Romiešiem 8:5-8). Mums ir “evaņģēlija cerība” (Kolosiešiem 1:23). Agrīnie kristieši to saprata, bet daudzi, kas mūsdienās apliecina Jēzu, patiesībā to neizprot.

6. Grieķu-romiešu baznīcas māca, ka Valstība ir svarīga, bet...

Grieķu-romiešu baznīcas uzskata, ka tās māca par Dieva Valstību, taču tām ir grūtības patiesi izprast, kas tā patiesībā ir. Piemēram, *Katoļu enciklopēdija* māca šo par valstību:

Kristus... Katrā Viņa mācības posmā šīs valstības atnākšana, tās dažādie aspekti, tās precīzā nozīme, veids, kā tā ir sasniedzama, veido Viņa runu pamatu, tik ļoti, ka Viņa runu sauc par “valstības evaņģēliju”...viņi sāka runāt par Baznīcu kā par “Dieva valstību”; sal. Kol. 1, 13; 1. Tes. 2, 12; Atkl. 1, 6, 9; v, 10 utt....tas nozīmē Baznīcu kā dievišķo iestādi... (Pāvests H. Dieva valstība. Katoļu enciklopēdija, VIII sējums. 1910).

Lai gan iepriekš minētais atsaucās uz “Kol. 1:13; 1. Tes. 2:12; Atkl. 1:6:9; 5:10”, ja tos sameklāsim, jūs atklāsim, ka nevienā no šiem pantiem nav teikts nekas par **Baznīca** kas ir Dieva Valstība. Viņi māca, ka ticīgie būs daļa no Dieva Valstības vai ka tā ir Jēzus valstība. Bībele brīdina, ka daudzi mainīs evaņģēliju vai pievērsīsies citam, nepatiesam (Galatiešiem 1:3-9). Diemžēl vairāki to ir darījuši.

Jēzus mācīja: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Nevienš netiek pie Tēva, kā vien caur Mani” (Jāņa 14:6). Pēteris mācīja: “Nav pestīšanas nevienā citā, jo nav nevienš cits vārds zem debess, kas dots cilvēkiem, kurā mums

lemta pestīšana” (Apustuļu darbi 4:12). Pēteris teica jūdiem, ka visiem ir jābūt ticībai, lai nožēlotu grēkus un pieņemtu Jēzu, lai tiktu glābti (Apustuļu darbi 2:38).

Pretstatā tam, netaisnīgs pāvests Francisks ir mācījis, ka ateisti bez Jēzus var tikt glābti ar labiem darbiem! Viņš arī māca, ka ebreji var tikt glābti, nepieņemot Jēzu! Turklāt viņš un daži grieķu-romiešu ticīgie, šķiet, uzskata, ka nebībeliska "Marijas" versija ir atslēga uz evaņģēliju, kā arī atslēga uz ekumenisko un starpreliģiju vienotību. Diemžēl viņi un citi nesaprot Jēzus NEKĀ patiesā Dieva Valstības evaņģēlija nozīmi. Daudzi popularizē viltus evaņģēlijus.

Daudzi vēlas staigāt redzēšanā un ticēt pasaulei. Jaunā Derība māca, ka kristiešiem jāskatās augšup:

²Domājiet ne par to, kas ir virs zemes, bet par to, kas augšā.
(Kolosiešiem 3:2)

⁷Jo mēs dzīvojam ticībā, ne redzēšanā. (2. korintiešiem 5:7)

Tomēr pāvests Pij XI būtībā mācīja staigāt, redzot savu baznīcu:

...katoļu baznīca...ir Kristus valstība virs zemes. (Pija enciklika)*Kuri ir pirmie?*).

The*Katoļu Bībele*101tīmekļa vietne apgalvo: “Dieva Valstību uz zemes 33. gadā pēc Kristus nodibināja Jēzus Kristus Viņa Baznīcas veidā, kuru vadīja Pēteris... katoļu Baznīca.” Tomēr tūkstošgades Dieva Valstība nav šeit, un tā nav arī Romas Baznīca. Kad tā nāks, tā būs uz zemes. Lai gan patiesajai Dieva Baznīcai ir “valstības atslēgas” (Mateja 16:19), tie, kas apgalvo, ka baznīca ir Dieva valstība, “ir atņēmuši atziņas atslēgu” (Lūkas 11:52).

Romas baznīca tik stingri māca pret drīz gaidāmo tūkstošgades Dieva Valstību, ka tā būtībā ir vienīgā "Antikrista doktrīna", kas minēta oficiālajā ...*Katoļu baznīcas katehisms*:

676 Antikrista maldināšana jau sāk iegūt veidolu pasaulē ikreiz, kad tiek apgalvots vēsturē īstenot mesianisko cerību, kas var tikt īstenota tikai ārpus vēstures caur eshatoloģisko tiesu. Baznīca ir

noraidījusi pat modificētas šīs valstības viltošanas formas, kas nonāk zem tūkstošgades nosaukuma... (Katoļu Baznīcas katehisms. Imprimatur Potest + Džozefs kardināls Ratcingers. Doubleday, NY 1995, 194. lpp.)

Diemžēl tiem, kas piekrīt šai nostājai, galu galā būs nopietnas problēmas ar Dieva Valstības Evaņģēlija sludināšanu. Daži spers briesmīgus soļus pret tiem, kas to sludina (Daniēla 7:25; 11:30-36). Bet jūs varētu domāt, vai visi, kas atzīst Jēzu par Kungu, nebūs Valstībā? Nē, viņi nebūs. Ievērojiet, ko Jēzus teica:

21“Ne ikviens, kas Man saka: Kungs, Kungs, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas pilda Mana Debesu Tēva gribu.²²Daudzi Man tanī dienā sacīs: “Kungs, Kungs, vai mēs neesam Tavā vārdā pravietojuši, Tavā vārdā izdzinuši ļaunos garus un Tavā vārdā darījuši daudz brīnumu?”²³Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs, kas darāt netaisnību! (Mateja 7:21-23)

Apustulis Pāvils atzīmēja, ka viņa laikā “nelikumības noslēpums” “jau darbojās” (2. Tesaloniķiešiem 2:7). Šī nelikumība ir saistīta arī ar kaut ko tādu, no kā Bībele brīdina pēdējos laikos, ko sauc par “lielās Bābeles noslēpumu” (Atklāsmes 17:3–5).

“Nelikumības noslēpums” ir saistīts ar kristiešiem, kas sevi dēvē par tādiem, kuri uzskata, ka viņiem nav jāievēro Dieva desmit baušļi utt., un/vai pastāv tik daudz pieņemamu izņēmumu no tā, un/vai pastāv pieņemamas grēku nožēlas formas, lai pārkāptu Dieva likumu, tāpēc, lai gan viņi domā, ka viņiem ir Dieva likuma forma, viņi neievēro kristietības formu, ko Jēzus vai Viņa apustuļi atzītu par legītimu.

Grieķu-romiešu reliģija līdzinās farizejiem, kas pārkāpa Dieva baušļus, bet apgalvoja, ka viņu tradīcijas padara to pieņemamu — Jēzus nosodīja šādu pieeju (Mateja 15:3–9)! Jesaja arī brīdināja, ka cilvēki, kas apgalvo, ka pieder Dievam, sacelsies pret Viņa likumu (Jesajas 30:9). Diemžēl šo nelikumīgo sacelšanos mēs redzam vēl šodien.

Vēl viena “noslēpumaina” šķiet Romas baznīcas pārlicība, ka tās militāristiskās ekumeniskās un starpreliģiju programmas novedīs pie miera un nebībeliskas Dieva Valstības versijas uz zemes. Raksti brīdina par gaidāmo ekumenisko vienotību, kas, kā māca, dažus gadus būs veiksmīga (piezīme:*Jaunā Jeruzalemes Bībele*, katoļu apstiprināts tulkojums (attēlā redzams):

⁴Viņi noietīs zemē pūķa priekšā, jo tas bija devis zvēram varu; un viņi noietīs zemē zvēra priekšā, sacīdami: “Kas var līdzināties zvēram? Kas var cīnīties ar to?”⁵Zvēram tika atļauts mutē lielīties un zaimot, un būt aktīvam četrdesmit divus mēnešus;⁶un tā zaimoja Dievu, Viņa vārdu, Viņa debesu telti un visus tos, kas tur mīt.⁷Tai tika atļauts karot pret svētajiem un tos iekarot, un tai tika dota vara pār katru rasi, tautu, valodu un nāciju;⁸un to pielūgs visas pasaules tautas, tas ir, ikviens, kura vārds nav ierakstīts upura Jēra dzīvības grāmatā kopš pasaules radīšanas.⁹Lai ikviens, kas var dzirdēt, klausās:¹⁰Kas gūstam, uz gūstu, kas nāvei ar zobenu, uz nāvi ar zobenu. Tāpēc svētajiem nepieciešama izturība un ticība. (Atklāsmes 13:4-10)

Bībele brīdina par Babilonas vienotību gala laikā:

¹Viens no septiņiem eņģeļiem, kam bija septiņi kausi, atnāca un runāja ar mani, sacīdams: “Nāc šurp, un es tev parādīšu lielās netikles sodu, kas sēž pie lieliem ūdeņiem,²ar kuru visi zemes ķēniņi ir nodevušies netiklībai un kura ir apreibinājusi visus pasaules iedzīvotājus ar viņas laulības pārkāpšanas vīnu.³Viņš mani garā aizveda uz tuksnesi, un tur es redzēju sievieti jājam uz koši sarkana zvēra, kam bija septiņas galvas un desmit ragi, un visapkārt bija uzrakstīti zaimojoši uzraksti.⁴Sieviete bija tērpta purpurā un sarkanā, rotāta ar zeltu, dārgakmeņiem un pērlēm, un viņas rokās bija zelta vīna kauss, pilns ar viņas netiklības riebumiem.⁵ **Uz viņas pieres bija rakstīts vārds, noslēpumains vārds: “Lielā Babilona, visu zemes netikļu un visu nešķīstību māte.”**⁶Es redzēju, ka viņa bija piedzērusies, piedzērusies no svēto asinīm un Jēzus mocekļu asinīm; un, kad es viņu ieraudzīju, es biju pilnīgi apmulsis. (Atklāsmes 17:1-6)

⁹"Tas prasa gudrību." **septiņas galvas ir septiņi pakalni**, uz kura sēž sieviete...¹⁸Sieviete, kuru redzējāt, ir **lielā pilsēta** kam ir vara pār visiem valdniekiem virs zemes." (Atklāsmes 17:9, 18)

¹Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, kam bija dota liela vara; un zeme mirdzēja no viņa godības.²Viņš skaļā balsī iesaucās: "Bābele ir kritusi, **Lielā Babilona** ir kritusi un kļuvusi par velnu mītni un pajumti katram nešķīstam garam un netīram, riebīgam putnam."³Visas tautas ir dzērušas no viņas netiklības vīna; ikviens ķēniņš virs zemes ir nodarbojies ar netiklību ar viņu, un katrs tirgotājs ir kļuvis bagāts viņas netiklības dēļ.⁴Cita balss atskanēja no debesīm; es dzirdēju to sakām:**Izejiet no viņas, mani ļaudis, prom no viņas, lai jūs nepiedalītos viņas noziegumos un jums nebūtu jācieš tās pašas mocības.**⁵Viņas grēki sniedzas līdz debesīm, un Dievam ir prātā viņas noziegumi: izturieties pret viņu tā, kā viņa ir izturējusies pret citiem.⁶Viņai jāsaņem dubultā summa, nekā viņa pieprasīja. Viņai jāsaņem divtik stipra tase viņas pašas maisījuma.⁷Katrai viņas pompozitātei un orgijai ir jāatbilst spīdzināšanai vai agonijai. Esmu kronēta par karalieni, viņa domā; es neesmu atraitne un nekad nepiedzīvošu sāpīgas sēras.⁸Tāpēc vienā dienā pār to nāks mocības: slimības, sāpīgas sēras un bēdas. To sadedzinās līdz zemei. Varenis ir Dievs Tas Kungs, kas to notiesājis.⁹"Par viņu sāpīgas sēras un raudās zemes ķēniņi, kas ar viņu ir piekropuši netiklību un rīkojuši orgijas; tie redzēs viņas degšanas dūmus." (Atklāsmes 18:1-9)

Caharijas grāmatā Bībele brīdina par gaidāmo Babilonu un parāda, ka īsta vienotība nenotiks, kamēr *pēc* Jēzus atgriežas:

¹⁰Uzmanieties! Uzmanieties! Bēdziet no ziemeļu zemes, saka Tas Kungs, jo Es jūs esmu izklīdinājis visos četros debess vējos, saka Tas Kungs.¹¹Uzmanību! Bēg!**Ciāna tagad dzīvo kopā ar Bābeles meitu!**

¹²Jo tā saka Tas Kungs Cebaots, kopš Godība ir pavēlējusi

Man par tautām, kas jūs aplaupīja: "Kas jūs aizskar, tas aizskar manu acuraugu."¹³Un tagad redzi, es pamāju savu roku pār viņiem, un tie, kurus viņi ir paverdzinuši, viņus aplaupīs. Tad jūs zināsi, ka

Tas Kungs Cebaots mani ir sūtījis!¹⁴Dziedi un līksmojies, Ciānas meita, jo tagad Es nāku dzīvot jūsu vidū! — paziņo Jahve!¹⁵Un tanī dienā daudzas tautas pievērsīsies Tam Kungam, tās kļūs par Viņa tautu un dzīvos jūsu vidū, tad jūs zināsi, ka Tas Kungs Cebaots mani ir sūtījis pie jums!¹⁶Jahve pārņems Jūdeju, savu daļu Svētajā Zemē, un atkal izvēlēsies Jeruzalemi. (Cakarijas 2:10–16, NJB; ievērojiet, ka KJV/NKJV versijās panti ir uzskaitīti kā Cakarijas 2:6–12)

Bībele nepārprotami nosoda ekumeniskās un starpreliģiju kustības, ko veicina Apvienoto Nāciju Organizācija, Vatikāns, daudzi protestanti un Austrumu pareizticīgo līderi, un tās nevajadzētu atbalstīt. Jēzus brīdināja par tiem, kas *apgalvojot* sekot Tam, kas “daudzus pievils” (Mateja 24:4-5). Liela daļa ekumenisma ir saistīta ar Atklāsmes grāmatas 6:1-2 pirmā zīmoga atvēršanu, kas pazīstama arī kā Atklāsmes grāmatas “baltais jātnieks” (kas NAV Jēzus) un Atklāsmes grāmatas 17. nodaļas netikle.

Tāpat kā Caharija, arī apustulis Pāvils mācīja, ka patiesa ticības vienotība neradīsies, kamēr *pēc* Jēzus atgriežas:

¹³Iīdz mēs visi sasniegsim vienotību ticībā un Dieva Dēla atziņā un veidosim pilnīgu Cilvēku, pilnībā nobriedušu paša Kristus pilnībā. (Efeziešiem 4:13)

Tie, kas tic, ka šī vienotība rodas pirms Jēzus atgriešanās, maldās. Patiesībā, kad Jēzus atgriezīsies, Viņam būs jāiznīcina to tautu vienotība, kas sacelsies pret Viņu:

^{11:15}Tad septītais eņģelis pūta bazūni, un debesīs varēja dzirdēt balsis saucam: “Pasaules valstība ir kļuvusi mūsu Kunga un Viņa Svaidītā valstība, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos!”¹⁶Divdesmit četri vecaji, sēžot Dieva priekšā, noņēma ceļus un ar pieri pieskārs zemei, pielūdzot Dievu¹⁷ar šiem vārdiem: “Mēs pateicamies Tev, Visvarenais Kungs Dievs, Tas, kas esi, Tas, kas biji, par Tavas lielās varas uzņemšanos un Tavas valdīšanas sākšanu.”¹⁸“Tautas bija nemierā, un tagad ir pienācis Tavas atmaksas laiks, mirušo tiesāšanas laiks, Tavu kalpu praviešu, svēto un to, kas bīstas Tavu

vārdu, mazo un lielo, laiks saņemt atmaksu. Ir pienācis laiks iznīcināt tos, kas zemi posta.” (Atklāsmes 11:15–18)

^{19:6}Un es dzirdēju kaut ko līdzīgu milzīga pūļa balsīm, līdzīgu okeāna dārdiem vai lielam pērkona dārdiem, kas atbildēja: “Aleluja! Ir sākusies Tā Kunga, mūsu Visvarenā Dieva, valstība; (..) ¹⁹Tad es redzēju zvēru kopā ar visiem zemes ķēniņiem un viņu armijām, lai cīnītos pret Jātnieku un viņa armiju. ²⁰Bet zvērs tika sagūstīts kopā ar viltus pravieti, kas bija darījis brīnumus zvēra labā un ar to palīdzību piemānījis tos, kas bija pieņēmuši zvēra zīmes apzīmogošanu un pielūdza tā statuju. Šie divi tika dzīvi iemesti degoša sēra jūrā. ²¹Visus pārējos nogalināja Jātnieka zobens, kas iznāca no viņa mutes, un visi putni pārēdās ar viņu miesu... ^{20:4}Tad es redzēju troņus, kur tie ieņēma savus sēdekļus, un uz tiem tika piešķirta vara spriest tiesu. Es redzēju visu to dvēseles, kas bija nonāvēti par Jēzus liecināšanu un Dieva vārda sludināšanu, un to, kas atteicās pielūgt zvēru vai tā statuju un nepieņēma dedzināmo zīmi uz savas pieres vai rokām; viņi atdzīvojās un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus. (Atklāsmes 19:6, 19-21; 20:4)

Ievērojiet, ka Jēzum būs jāiznīcina pasaules armijas, kas apvienojušās pret Viņu. Tad Viņš un pirmie augšāmcelšanās svētie valdīs. Tieši tad ticībā valdīs patiesa vienotība. Diemžēl daudzi klausīsies viltus mācītājiem, kas šķiet labi, bet tādi nav, kā brīdināja apustulis Pāvils (2. korintiešiem 11:14–15). Ja vairāk cilvēku patiesi izprastu Bībeli un Dieva Valstības evaņģēliju, mazāk cilvēku cīnītos pret Jēzu Viņa atgriešanās laikā.

7. Kāpēc Dieva Valstība?

Lai gan cilvēkiem patīk domāt, ka esam tik gudri, mūsu sapratnei ir robežas, tomēr Dieva “sapatne ir bezgalīga” (Psalms 147:5).

Tāpēc būs nepieciešama Dieva iejaukšanās, lai sakārtotu šo planētu.

Lai gan daudzi ticiekšāDievs, lielākā daļa cilvēku nevēlas darīt to, ko Viņš saka, un dzīvot tā, kā Viņš saka. *Viņš* patiesi vada. Ievērojiet sekojošo:

⁸Viņš tev, cilvēk, ir atklājis, kas ir labs; un ko Tas Kungs no tevis prasa? Tikai darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā. (Mihas 6:8)

Staigāt pazemīgi *ar* Dievs nav kaut kas tāds, ko cilvēce patiesi būtu vēlējusies darīt. Kopš Ādama un Ievas laikiem (1. Mozus 3:1–6) cilvēki ir izvēlējušies paļauties uz sevi un savām prioritātēm, nevis uz Dieva prioritātēm, neskatoties uz Viņa baušļiem (2. Mozus 20:3–17).

Salamana Pamācību grāmata māca:

⁵Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz savu prātu!⁶Visos savos ceļos atzīsti Viņu, tad Viņš tiks taisnāms tavām tekām.⁷Neesi pats sev gudrs; bīsties To Kungu un izvairies no ļauna. (Salamana Pamācības 3:5-7)

Tomēr vairums cilvēku patiesi neuzticas Dievam no visas sirds un negaidīs, kad Viņš vadīs viņu soļus. Daudzi saka, ka darīs to, ko Dievs vēlas, bet paši to nedara. Cilvēci ir pievilis Sātans (Atklāsmes 12:9), un tā ir iekritusi pasaules kārībās un “dzīves lepnībā” (1. Jāņa 2:16).

Tāpēc daudzi ir izdomājuši savas reliģiskās tradīcijas un laicīgās valdības, jo domā, ka zina vislabāk. Tomēr viņi to nedara (sal. Jeremijas 10:23), un vairums patiesi nenožēlos grēkus.

Tāpēc cilvēcei ir nepieciešama Dieva Valstība (sal. Mateja 24:21-22).

Apsveriet svētības

Viens no vispazīstamākajiem Jēzus apgalvojumiem bija svētības, ko Viņš deva Savā *Kalna sprediķis* olīvas.

Ievērojiet dažus no Viņa teiktā:

³“Svētīgi garā nabagie, jo tiem pieder debesu valstība.⁴Svētīgi tie, kas sēro, jo tie tiks mierināti.⁵Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi.⁶Svētīgi tie, kas alkst un slāpst pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti.⁷Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie saņems žēlastību.⁸Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu.⁹Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva dēliem.¹⁰Svētīgi tie, kas cieš vajāšanu taisnības dēļ, jo tiem pieder debesu valstība. (Mateja 5:3-10)

Tieši Dieva Valstībā (sal. Marka 4:30-31), ko Matejs bieži dēvē par Debesu Valstību (sal. Mateja 13:31), tiks piepildīti šie svētīgie solījumi. Tieši Dieva Valstībā tiks piepildīts solījums, ka lēnprātīgie iemantos zemi un šķīstie redzēs Dievu. Gaidiet labo vēsti par svētībām Dieva Valstībā!

Dieva ceļi ir pareizi

Patiesība ir tāda, ka Dievs ir mīlestība (1. Jāņa 4:8,16) un Dievs NAV savtīgs. Dieva likumi parāda mīlestību pret Dievu un mīlestību pret mūsu tuvāko (Marka 12:29-31; Jēkaba 2:8-11). Pasaules ceļi ir savtīgi un beidzas nāvē (Romiešiem 8:6).

Ievērojiet, ka Bībele parāda, ka īsti kristieši ievēro baušļus:

¹Kas tic, ka Jēzus ir Kristus, tas ir no Dieva dzimis, un ikviens, kas mīl To, kas Viņu dzemdina, mīl arī To, kas no Viņa dzimis.²No tā mēs zinām, ka mīlam Dieva bērņus, kad mīlam Dievu un ievērojam Viņa baušļus.³Jo šī ir Dieva mīlestība, ka mēs turam Viņa baušļus un Viņa baušļus.

nav apgrūtinoši. (1. Jāņa 5:1–3)

Visi Dieva “baušļi ir taisnība” (Psalms 119:172). Viņa ceļi ir tīri (1. Titam 1:15). Diemžēl daudzi ir pieņēmuši dažādas “nelikumības” formas un neapzinās, ka Jēzus NEATNĀCA, lai atceltu likumu vai praviešus, bet gan lai tos piepildītu (Mateja 5:17), izskaidrojot to patieso nozīmi un paplašinot tos ārpus tā, ko daudzi domāja (piemēram, Mateja 5:21–28). Jēzus mācīja, ka “kas tos pilda un māca, tas tiks saukts liels debesu valstībā” (Mateja 5:19) (termini “Dieva Valstība” un “debesu Valstība” ir savstarpēji aizvietojami).

Bībele māca, ka ticība bez darbiem ir mirusi (Jēkaba 2:17). Daudzi apgalvo, ka seko Jēzum, bet patiesi neticēs Viņa mācībām (Mateja 7:21–23) un neatdarinās Viņu tā, kā viņiem vajadzētu (sal. 1. korintiešiem 11:1). “Grēks ir bauslības pārkāpšana” (1. Jāņa 3:4), un visi ir grēkojuši (Romiešiem 3:23). Tomēr Bībele parāda, ka žēlsirdība uzvarēs tiesu (Jēkaba 2:13), jo Dievam patiesi ir plāns visiem (sal. Lūkas 3:6).

Cilvēku risinājumi, izņemot Dieva ceļus, nedarbosies. Tūkstošgades valstībā Jēzus valdīs ar “dzelzs zizli” (Atklāsmes 19:15), un labais uzvarēs, ja cilvēki dzīvos pēc Dieva prāta. **VISAS pasaules problēmas pastāv tāpēc, ka šīs pasaules sabiedrības atsakās paklausīt Dievam un Viņa likumiem** Vēsture rāda, ka cilvēce nespēj atrisināt sabiedrības problēmas:

⁶Jo miesīga tieksme ir nāve, bet garīga tieksme – dzīvība un miers.⁷Jo miesas prāts ir naids pret Dievu; jo tas nav pakļauts Dieva likumam un to arī nevar izdarīt.⁸Tātad tie, kas ir miesā, nevar Dievam patikt. (Romiešiem 8:6-8)

Kristiešiem jākoncentrējas uz garīgo, un pēc grēku nožēlas un kristībām viņiem tiek dots Dieva Gars, lai to darītu šajā laikmetā (Romiešiem 8:9), neskatoties uz mūsu personīgajām vājībām:

²⁶Jo redziet, brāļi, savus aicinājumus – tur nav daudz miesīgi gudru, nav daudz varenu, nav daudz dižciltīgu.²⁷Bet Dievs izredzēja pasaules mulķīgos, lai apkaunotu gudros, un Dievs izredzēja pasaules vājos, lai apkaunotu varenos.²⁸Un Dievs izredzēja pasaules zemiskās lietas un nicināmās, un to, kas nav, lai iznīcinātu to, kas ir,²⁹lai neviena miesa nelielītos Viņa priekšā.³⁰Bet pateicoties Viņam, jūs esat Kristū Jēzū, kas mums kļuvis no Dieva gudrības, taisnības, svētdarīšanas un pestīšanas,³¹lai, kā rakstīts: “Kas lielās, lai lielās ar To Kungu.” (1. Korintiešiem 1:26–31)

Kristiešiem ir jāgodājas Dieva plānā! Mēs dzīvojam ticībā jau tagad (2. korintiešiem 5:7), ticībā skatoties augšup (Kolosiešiem 3:2) (Ebrejiem 11:6). Mēs tiksim svētīti par Dieva baušļu ievērošanu (Atklāsmes 22:14).

Kāpēc tieši Dieva Valstības evaņģēlijs?

Protestanti mēdz uzskatīt, ka, tiklīdz viņi ir pieņēmuši Jēzu kā glābēju, viņi ir meklējuši Dieva Valstību. Romas katoļi uzskata, ka tie, kas kristīti, pat zīdaiņi, ir ienākuši viņu baznīcā kā valstība. Romas un Austrumu ortodoksālie katoļi mēdz domāt, ka caur sakramentiem utt. viņi meklē Dieva Valstību. Kamēr kristieši ir jākrista, grieķu-romiešu protestanti mēdz meklēt cilvēces problēmu risinājumu pasaulē. Viņiem parasti ir pasaulīgs skatījums (sal. Romiešiem 8:6-8).

Meklēt vispirms Dieva Valstību (Mateja 6:33) ir kristiešu mūža mērķis. Mērķis – nevis meklēt risinājumus pasaulē, bet gan Dievā un Viņa ceļos. Labā vēsts par Dieva Valstību maina mūsu dzīvi.

Bībelē teikts, ka kristieši valdīs kopā ar Jēzu, bet vai tu apzinies, ka tas nozīmē, ka īsti kristieši faktiski valdīs pār pilsētām? Jēzus mācīja:

¹²“Kāds dižciltīgs vīrs devās uz tālu zemi, lai iegūtu sev valstību un atgrieztos.¹³Tad viņš pasauca desmit savus kalpus, iedeva tiem desmit minas un sacīja tiem: “Tirgojieties, iekams es pārnākšu.”¹⁴Bet viņa pilsoņi viņu ienīda un sūtīja viņam pakalpi sūtņus, sacīdami: “Mēs negribam, lai šis pār mums valda!”

¹⁵Un tā notika, ka, kad viņš atgriezās, saņēmis

valstībā, viņš tad pavēlēja šos kalpus, kuriem viņš bija devis naudu, pasaukt pie sevis, lai viņš zinātu, cik daudz katrs bija ieguvis, tirgojoties.¹⁶Tad nāca pirmais un sacīja: “Kungs, tava mina ir nopelnījusi desmit minas.”¹⁷Un viņš tam sacīja: “Labi darīts, labais kalps! Tā kā tu biji uzticams vismazākajā lietā, tad tev ir vara pār desmit pilsētām.”¹⁸Un otrs atnāca un sacīja: “Kungs, tava mina ir nopelnījusi piecas minas.”¹⁹Tāpat viņš tam sacīja: “Arī tu valdi pār piecām pilsētām.” (Lūkas 19:12–19)

Esiet uzticīgi pār to mazumiņu, kas jums tagad ir. Kristiešiem būs iespēja valdīt pār reālām pilsētām, reālā valstībā. Jēzus arī teica: “Mana alga ir pie Manis, dot ikvienam pēc viņa darba” (Atklāsmes 22:12). Dievam ir plāns (Ījaba 14:15) un vieta (Jāņa 14:2) tiem, kas patiesi atsauksies Viņam (Jāņa 6:44; Atklāsmes 17:14). Dieva Valstība ir reāla, un jūs varat būt daļa no tās!

2016. gada sākumā žurnāls *Zinātne* bija raksts ar nosaukumu “Pūļa spēks”, kurā tika norādīts, ka mākslīgais intelekts un pūļa finansēšana varētu atrisināt cilvēces “jaunās problēmas”. Tomēr rakstā netika saprasts, kas ir jaunums, nemaz nerunājot par to, kā to atrisināt. Vēlākā mākslīgā intelekta programmu parādīšanās noteikti nav atrisinājusi pasaules problēmas.

Sadarbība, izņemot patieso Dieva ceļu ievērošanu, ir tikpat lemta neveiksmei 21. gadsimtā.stgadsimtā, kā tas bija pēc Lielajiem plūdiem, kad cilvēce sadarbojās, lai uzceltu neveiksmīgo Bābeles torni (1. Mozus 11:1–9).

Problēmas pasaulē, tādās vietās kā Tuvie Austrumi (neskatoties uz paredzamajiem laika ieguvumiem, piemēram, Daniēla 9:27a; 1. Tesalonīķiešiem 5:3), cilvēki neatrisinās — mums ir nepieciešams Dieva Valstības miers (Romiešiem 14:17).

Starptautiskā terorisma problēmas, neskatoties uz gaidāmajiem ieguvumiem, netiks atrisinātas (sal. Ecēhiēla 21:12) ar Apvienoto Nāciju Organizācijas maldināto palīdzību (sal. Atklāsmes 12:9) — mums ir nepieciešams Dieva Valstības prieks un mierinājums.

Vides problēmas NETIKS atrisinātas ar starptautisku sadarbību, jo pasaules valstis palīdzēs iznīcināt Zemi (Atklāsmes 11:18), bet tās atrisinās Dieva Valstība.

Seksuālās amoralitātes, abortu un cilvēka ķermeņa daļu pārdošanas problēmas neatrisinās ASV (sal. Atklāsmes 18:13), bet gan Dieva Valstība.

Milzīgais parāds, kas ir ASV, Apvienotajai Karalistei un daudzām citām valstīm, netiks atrisināts ar starptautiskas starpniecības palīdzību, bet galu galā (pēc iznīcināšanas saskaņā ar Habakuka 2:6-8) ar Dieva Valstības palīdzību.

Apvienoto Nāciju Organizācija neatrisinās nezināšanu un nepareizu izglītību — mums ir nepieciešama Dieva Valstība. Reliģiskās nesaskaņas patiesi neatrisinās neviena ekumeniska starpreliģiju kustība, kas piekrīt pestīšanai atsevišķi no patiesā Jēzus no Bībeles. Grēks ir PROBLĒMA pasaulē, un tāpēc mums ir nepieciešams Jēzus upuris un Viņa atgriešanās Dieva Valstībā. Mūsdienu medicīnas zinātnei nav visu atbilžu par cilvēku veselību — mums ir nepieciešama Dieva Valstība.

Bada problēmas neatrisinās ģenētiski modificēti organismi, kas pakļauja pasaules daļas bada riskam potenciālu masveida ražas neveiksmju dēļ — mums ir nepieciešama Dieva Valstība.

Milzīgā nabadzība Āfrikas, Āzijas un citur, lai gan kādu laiku gūst labumu no beigu laika “Bābeles” (sal. Atklāsmes 18:1–19), neatrisinās nabadzības problēmu — mums ir nepieciešama Dieva Valstība. Doma, ka bez Jēzus cilvēce var radīt utopiju šajā “tagadējā ļaunajā laikmetā”, ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3–10). Mums ir nepieciešama Dieva Valstība.

Dieva Valstības tūkstošgades fāze ir burtiska valstība, kas tiks nodibināta uz zemes. Tā balstīsies uz Dieva mīlošajiem likumiem un mīlošu Dievu kā vadītāju. Svētie valdīs kopā ar Kristu tūkstoš gadus (Atklāsmes 5:10; 20:4-6). Šī valstība ietvers tos, kas patiesi ir Dieva Baznīcā, taču nevienā Svēto Rakstu vietā nav teikts, ka Dieva Valstība patiesībā ir Baznīca (katoļu vai cita). Romas baznīca ir iebildusi pret tūkstošgades mācību, un vēlāk, tuvojoties galam, tā vēl spēcīgāk iebildīs pret Bībeles evaņģēlija vēsti. Tas,

visticamāk, saņems ievērojamu plašsaziņas līdzekļu atspoguļojumu, kas varētu palīdzēt piepildīt Mateja 24:14.

Pēdējā fāzē Dieva Valstība ietvers “Jauno Jeruzālemi, kas nāk no debesīm no Dieva” (Atklāsmes 21:2), un tās pieaugumam nebūs gala. Vairs nebūs netaisnības, vairs nebūs bēdu un vairs nebūs nāves.

Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana un izpratne ir svarīga Bībeles tēma. Vecās Derības autori mācīja par to. Jēzus, Pāvils un Jānis mācīja par to. Vecākā “kristīgā” sprediķa versija, kas saglabājusies ārpus Jaunās Derības, mācīja par to. Otrā gadsimta sākuma kristīgie vadītāji, piemēram, Polikarps un Melitons, par to mācīja. Mēs, *Turpinot* Dieva Baznīca par to māca arī šodien. Atcerieties, ka Dieva Valstība ir pirmā tēma, par kuru Bībelē teikts, ka Jēzus sludināja (Marka 1:13). Tā bija arī tā tēma, par kuru Viņš sludināja pēc Savas augšāmcelšanās (Apustuļu darbi 1:3), un tā ir kaut kas tāds, pēc kā kristiešiem vajadzētu tiekties vispirms (Mateja 6:33).

Evaņģēlijs nav tikai par Jēzus dzīvi un nāvi. Jēzus un Viņa sekotāju sludinātā evaņģēlija uzsvars bija uz gaidāmo Dieva Valstību. Valstības evaņģēlijs ietver gan pestīšanu caur Kristu, gan arī mācību par cilvēku valdību galu (Atklāsmes 11:15).

Atceries, Jēzus mācīja, ka gals nepienāks, kamēr valstības evaņģēlijs nebūs sludināts pasaulei kā liecība visām tautām (Mateja 24:14). Un šī sludināšana notiek jau tagad. Vai tu vēlētos piedalīties šī pēdējā, beigu laika darba atbalstīšanā?

Labā ziņa ir tā, ka **Dieva valstība ir risinājums cilvēces problēmām**...Tomēr vairums NEvēlas to atbalstīt, ne dzirdēt, ne ticēt tā patiesībai. Dieva Valstība ir mūžīga (Mateja 6:13), kamēr “šī pasaule iznīkst” (1. korintiešiem 7:31).

Patiesā Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana ir kaut kas tāds, ko mēs, *Turpinot* Dieva Baznīca uztver to nopietni. Mēs cenšamies mācīt visu, ko māca Bībele (Mateja 28:19-20), ieskaitot Dieva Valstību (Mateja 24:14). Kamēr mēs gaidām šo valstību, mums ir jāmācās un jāseko Dieva ceļiem un jāmierina citi, kas vēlas ticēt patiesībai.

Vai jums nevajadzētu atbalstīt nākamās Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu? Vai jūs ticēsiet Dieva Valstības evaņģēlijam?

TurpinotDieva baznīca

ASV birojs*Turpinot Dieva baznīca atrodas:*1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornija, 93433, ASV; tīmekļa vietne www.cog.org.

TurpinotDieva Baznīcas (COG) tīmekļa vietnes

COG.ĀZIJA Šī vietne koncentrējas uz Āziju.

COG.IN Šī vietne ir paredzēta cilvēkiem ar indiešu izcelsmi.

COG.EU Šī vietne ir paredzēta Eiropai.

COG.NZ Šī vietne ir paredzēta Jaunzēlandei un citām valstīm ar britu izcelsmi.

COG.ORG Šī ir galvenā tīmekļa vietne*Turpinot Dieva Baznīca*. Tā kalpo cilvēkiem visos kontinentos. Tajā ir raksti, saites un video.

COGCANADA.CA Šī vietne ir paredzēta tiem, kas atrodas Kanādā.

COGAfrica.ORG Šī vietne ir paredzēta Āfrikas iedzīvotājiem.

CDLIDD.ES Dieva Baznīcas turpinājums. Šī ir spāņu valodas tīmekļa vietne, kas veltīta *Turpinot* ieva baznīca.

PNIND.PH Dieva Baznīcas turpinājums. Šī ir Filipīnu tīmekļa vietne*TurpinotDieva baznīca*. Tajā ir informācija angļu un tagalu valodā.

Ziņu un vēstures tīmekļa vietnes

COGWRITER.COM Šī tīmekļa vietne ir nozīmīgs sludināšanas rīks, un tajā ir ziņas, doktrīna, vēsturiski raksti, video un pravietiski jaunumi.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Šī ir viegli iegaumējama tīmekļa vietne ar rakstiem un informāciju par baznīcas vēsturi.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Šī ir tiešsaistes radio vietne, kas pārraida ziņas un Bībeles tēmas.

YouTube un BitChute video kanāli sprediķiem un sprediķiem

Bībeles ziņasPravietojumi kanāls. CCOG sprediķu video.

CCOG Āfrika kanāls. CCOG ziņojumi Āfrikas valodās.

CCOG animācijas kanāls, lai mācītu kristīgās ticības aspektus.

CCOG Sermones Kanālā ir ziņojumi spāņu valodā.

ContinuingCOG kanāls. CCOG video sprediķi.

Zemāk redzamajā fotoattēlā redzami daži no nedaudzajiem atlikušajiem ķieģeļiem (un daži, kas pievienoti vēlāk) no ēkas Jeruzalemē, ko dažreiz sauc par Cenakulu, bet labāk to varētu raksturot kā Dieva baznīcu Jeruzalemes Rietumu kalnā (mūsdienās sauktu par Ciānas kalnu):

Tiek uzskatīts, ka šī ir, iespējams, agrākās īstās kristīgās baznīcas ēkas vieta. Ēka, kurā sludināja Jēzus “Dieva Valstības evaņģēliju”. Šī bija ēka Jeruzalemē, kurā mācīja Dieva Valstības evaņģēliju.

Tāpēc mēs arī bez mitas pateicamies Dievam, ka...jūs, brāļi, esat kļuvuši par Dieva draudžu sekotājiem Jūdejā, kas ir Kristū Jēzū. (1. Tesalonīkiešiem 2:13-14)

Cīnieties par ticību, kas reiz par visām reizēm ir dota svētajiem. (Jūdās 3)

Viņš (Jēzus) tiem sacīja: “Man jāsludina Dieva valstība arī citām pilsētām, jo tāpēc esmu sūtīts.” (Lūkas 4:43)

Bet meklējiet Dieva valstību, tad jums visas šīs lietas taps piemestas. Nebīsties, mazais ganāmpulciņ, jo jūsu Tēvam labpaticis dot jums valstību. (Lūkas 12:31-32)

Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals. (Mateja 24:14)